

PRAGA
Wydanie A
ŁÓDŹ, piątek — 9, sobota — 10
i niedziela — 11 października
1981 roku
Rok XXXVII nr 198 (9949)
Cena 3 zł

Światowy Kongres Kobiet

W czwartek w Pradze rozpoczął się Światowy Kongres Kobiet. Obrady toczą się pod hasłem „równouprawnienie, niepodległość narodowa i pokój”. W Kongresie uczestniczy delegacja KC KPCz rządu CSRS i KC Frontu Narodowego CSRS na czele której stoi Gustaw Husak. Uczestnicy w nim przeszło 1200 delegatów ze 124 krajów. Omówiła ona aktualne zagadnienia ruchu kobiet i opracowała program jego dalszej działalności.

DZIENNIK ŁÓDZKI
Najstarsza gazeta Łodzi

MIN. C. CHEYSSON W POLSCE
Polsko-francuskie rozmowy plenarne

8 bm. przybył do Polski z wizytą oficjalną minister spraw zagranicznych Republiki Francuskiej CLAUDE CHEYSSON, powitany na warszawskim lotnisku przez ministra spraw zagranicznych JOZEFĄ CZYRKĄ.

Bezpośrednio z lotniska francuski gość udał się na Plac Zwycięstwa, gdzie złożył wieniec na płycie Grobu Nieznanego Żołnierza. W czwartek w siedzibie MSZ rozpoczęły się polsko-francuskie rozmowy plenarne pod przewodnictwem ministrów Józefa Czurka i Claude Cheyssona.

N.z.: Na lotnisku Okęcie w Warszawie francuskiego gościa powitał minister spraw zagranicznych PRL Józef Czurka oraz wyżsi urzędnicy MSZ.

Pogrzeb prof. T. Kotarbińskiego

Wczoraj w warszawskim Cmentarzu Komunalnym na Powązkach odbył się pogrzeb prof. Tadeusza Kotarbińskiego. Uroczystości żałobne rozpoczęły się o godz. 11.45 w domu przedpożrebym, gdzie wystawiona została trumna Zmarłego. Ostatni hold wielkiemu uczonemu i myślicielowi złożyli przedstawiciele rządu i władz partyjnych, świata nauki i kultury, młodzież szkolna i akademicka, liczni mieszkańcy stolicy.

Rosnie wydobywa węgiel kamienny

Ministerstwo Górnictwa i Energetyki informuje, iż 7 bm. zakończył wydobywanie 601.164 tony węgla kamiennego. Przed miesiącem 7 września wydobyte wyniosło 589.368 ton, a rok temu 7 października górnicy dostarczyli 578.603 tony tego paliwa.

Sąd zachodnioniemiecki skazał na 5 lat porywacza samolotu „LOT”

Sąd zachodnioniemiecki skazał 35-letniego Kordana Plentkę, który 21 lipca br. uprowadził do Berlina Zachodniego samolot P.L. „Lot”, odbywający lot rejsowy z Katowic do Warszawy. Plentka aterroryzował załogę samolotu, a następnie zabrał go do Berlina. Sąd uznał go za winnego zamachu na bezpieczeństwo komunikacji lotniczej. Zgodnie z miejscowym kodeksem karnym za przestępstwo to, jeżeli nie wystąpiła żadna nadzwyczajna okoliczność łagodząca, np. działanie w stanie wyższej konieczności, grozi kara pozbawienia wolności na 5 lat.

Komentarze Fakty Ciekawos

Miliony środa przyniosła nam pierwszy zresztą jeden z najbardziej kontrowersyjnych politycznych ostatnich czasów. Kamerzysta trwał na posterunku, mimo gradu kul, wystrzeliwanych strzelających żołnierzy egipskich, by za chwilę przenieść oko kamery na ofiarę, ukazując ich przerażenie, rozpacz. Miał chyba świadomość wagi wydarzenia, które przysięgał mu przekazywać współczesnym i historii.

PRZED DNIEM WOJSKA POLSKIEGO

Apel kombatanatów Spotkanie premiera z żołnierzami

8 bm. odbyło się w Warszawie z udziałem premiera, ministra obrony narodowej gen. armii WOJCIECHA JARUZELSKIEGO posiedzenie Prezydium Rady Naczelnej i Zarządu Głównego ZBoWiD. Motywu przewodnim posiedzenia była przypadająca 12 bm. 38 rocznica powstania Ludowego Wojska Polskiego, a także zadania organizacji zbrodniczej w obecnej sytuacji społeczno-politycznej kraju.

W obradach uczestniczyli byli żołnierze Września 1939 r., partyzanci Gwardii i Armii Ludowej, Armii Krajowej oraz Batalionów Chłopskich, bojownicy ruchu oporu w kraju i za granicą, żołnierze Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie oraz Ludowego Wojska Polskiego, które w latach II wojny światowej przeżyło u boku Armii Radzieckiej zwycięską drogę od Lenino do Berlina.

Podczas dyskusji wiele uwagi poświęcono najważniejszym obecnym sprawom w życiu państwa i narodu, odnosząc się z głęboką troską do przedłużającego się kryzysu społeczno-gospodarczego i izolacji społeczeństwa konfliktów. Podkreślano, że dziś najważniejszym zadaniem jest skuteczna obrona polskiej racji stanu, dążenie do jednoczenia wszystkich sił mających na celu dobro narodu i pomysłny rozwój ojczyzny, twórcza, rzetelna praca wszystkich obywateli. W wypełnianiu tych zadań nie może zabraknąć rzeszy kombatanckich. Potrzeba chwili jest ofiarą — podobnie jak w latach walk o wolność ojczyzny — praca dla kraju.

Uczestnicy zgromadzenia wystosowali apel do narodu. Kombatanckim polscy, wywodząc się z wielu kręgów społecznych i ugrupowań politycznych, żołnierze i partyzanci, którzy trudem, ofiarnością i krwią dokonywali w latach ostatecznej próby swą gotowość służby ojczyźnie — głos apel — dzisiaj zwracała się do wszystkich Polak i Polaków z wezwaniem o jedność narodową, o zespolenie działań nas wszystkich na rzecz nacji, prawy ludowej Rzeczypospolitej.

Z okazji przypadającej 12 października 38 rocznicy powstania Ludowego Wojska Polskiego, 8 bm. odbyło się w Warszawie spotkanie premiera, ministra obrony narodowej gen. armii Wojciecha Jaruzelskiego z grupą przewodników wyszkolenia bojowego i politycznego — żołnierzami służby zasadniczej, reprezentującymi wszystkie okręgi wojskowe i rodzaje sił zbrojnych.

W bezpośredniej, serdecznej rozmowie dzielono się refleksjami dotyczącymi problemów życia i szkolenia żołnierzy naszych sił zbrojnych. Historia — podkreślano — zapisana nie tylko czynami bohaterów, którzy walczyli z najeźdźcą hitlerowskim, ale również akty bohaterstwa i poświęcenia w obronie państwa.

Demonstracje islamskich fundamentalistów w Egipcie

W mieście Asjut na południu Egiptu doszło w czwartek do gwałtownych starć policji z uczestnikami pochodu muzułmańskich fundamentalistów. Jest to pierwszy poważniejszy incydent od chwili wprowadzenia stanu wyjątkowego w Egipcie, po zamachu na prezydenta Sadata. Miasto Asjut jest jednym z ośrodków działalności islamskich fundamentalistów i tamtejszy uniwersytet był w przeszłości kilkakrotnie terenem antyżydowskich wystąpień. Tym razem do rozruchów i strzelaniny doszło, gdy policja przystąpiła do rozprzeczania tłumu gromadzącego się w związku z rozpoczęciem muzułmańskiego święta „Idul Adha” będącego z reguły okazją do masowych zebrań fundamentalistów.

Pierwsze posiedzenie nowo wybranej KKP NSZZ „Solidarność”

8 bm. w gmachu Uniwersytetu Gdańskiego, w dzień po zakończeniu drugiej tury zjazdu, odbyło się pierwsze posiedzenie nowo wybranej Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”. Wybrano stałe Prezydium Komisji Krajowej oraz ciało kontrolne KKP, które stanowi sześcioosobowy przewoźniczących największych zarządów regionalnych w kraju.

Do Prezydium KKP z listy 12 zostało wybranych 11 osób, które na stałe będą przebywać w Gdańsku. Są to: 1. Ryszard Błaszyk (Region Śląsko-Dąbrowski) — 92 głosy 2. Andrzej Konarski (Dolny Śląsk) — 81 3. Mirosław Krupiński (Warmińsko-Mazurski) — 81 (Dalszy ciąg na str. 2)

Imieniny obchodzą: DZIS: Dionizy, Ludwik JUTRO: Paulina, Franciszek, Tomil POJUTRZE: Aldona, Emil

Dziennik DZIS: W 282 dniu roku słońce wzeszło o godz. 5.50, zajdzie zaś o 16.50.

Ważniejsze rocznice 1966 — Kongres Kultury Polskiej w Warszawie. 1906 — Ur. J. Romanówna, aktorka. 1921 — Ur. T. Różewicz, poeta, prozaik.

Taka sobie myśl Kobiety mają nadzwyczajną intuicję. Wiedzą wszystko, oprócz tego, co jest pod ręką. Uśmiechnij się

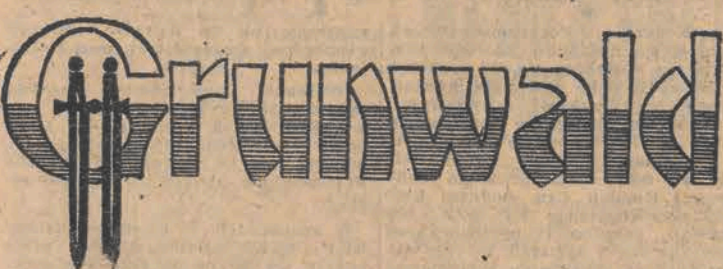

— Kto właściwie kieruje amerykańską polityką zagraniczną, ty czy ja? — pyta Begin Saudyjskiego. Odbija to trafnie nastroje w USA, gdzie od dawna mówi się, że właściwie wszystko, co się robi w kwestii polityki bliskowschodniej, podporządkowane jest żądaniom Izraela, przy równoczesnym nieleczeniu się z Arabami. Naibliższe dni dadzą odpowiedź na pytanie, kto kieruje tą polityką, gdyż debata na temat: sprzedać — nie sprzedać rozpoczęła się w obu izbach parlamentu. Reagan zapowiedział skorzystanie z prawa weta, jeśli decyzja będzie nieomyślna dla jego administracji. Niektóre, czy do tego dojdzie...

HENRYK WALENDA

Redaktor depeszowy — Hen-
ryk Chudziński.

Redaktor techniczny — Ry-
szard Perezak.

-spotkanie pierwsze

W końcu sierpnia na kilku budynkach przy ul. Piotrkowskiej pojawiły się plakaty formatu A-4, podpisane przez Okręgowy Komitet Organizacyjny Zjednoczenia Patriotycznego „Grunwald”. Można było z nich dowiedzieć się, kogo organizacja ta skupia, czyją wagą rolę uznaje, co uważa za najwyższe dobro Polaków i jakie ruchy popiera, a także — że sekretariat znajduje się u Bogusława Staszaka, który mieszka... Tu do kładny adres.

Zanotowałem go i następnego dnia rano wsiadłem w tramwaj linii „24”, jadący na Retkinie.

Drzwi otworzył starszy mężczyzna w szlafroku.
— Ja w sprawie „Grunwaldu”...
— Proszę wszystko napisać na kartce i włożyć do koperty...
— Zle mnie pan zrozumiał. Jestem dziennikarzem i chciałbym dowiedzieć się czegoś więcej o waszej organizacji, przyrzec, jak się tworzy w Łodzi.

— A, to proszę dalej, do pokoju.
Wchodzę. Siadam na krześle. Rozmawiamy.
Pan Bogusław Staszak jest rencistą, byłym pracownikiem administracji służby zdrowia i spółdzielczości inwalidzkiej. Należy do ZBoWiD. O „Grunwaldzie” dowiedział się z ogłoszenia w gazecie. Nawizał kontakt z organizatorami, zapoznał się ze statutem i... wstąpił.

Pan Bogusław nie chce bezczynnie siedzieć w domu i gnuszyć. Chce być użyteczny, działać. Chce być z ludźmi. Być może dzięki „Grunwaldowi” będzie mógł spotykać się z byłymi żołnierzami Wojska Polskiego.

Dla pana Bogusława to, zdaje się, dosyć ważne. W czasie wojny był saperem i choć służbę oczywiście poważnie odchorował (grzylica i rozedma płuc), wspomina tamten okres z pewnym sentymentem.

Sluchając tego, zastanawiam się, co naprawdę wiemy o tej głośnej już przecież organizacji? Z dotychczasowych publikacji prasowych niewiele można wyczytać, a tym bardziej — wyrobić sobie na ich podstawie w miarę obiektywny pogląd. Przykładem dwa numery „Głosu Robotniczego” z ubiegłego tygodnia: w poniedziałkowym dowiadujemy się o powstaniu w Łodzi Komitetu Założycielskiego ZP „Grunwald”, a w środy, że, owszem, działa już Zarząd Okręgowy, ale jeden z drugim nie ma nic wspólnego. Który „Grunwald” jest prawdziwy? Łódzianie nie mają pewności, gdyż, prawdę mówiąc, cała dotychczasowa działalność Zjednoczenia tonie w mroczach niepotrzebnej chyba konspiracji. Wtajemniczeni podzielili się na dwa obozy: jedni są za, inni — przeciw. Większość jednak nie ma zdania. Coś tam pisało o 100 tys. członków, o „uroczystym apelu”, jaki odbył się 8 marca tego roku przed gmachem byłego Ministerstwa Bezpieczeństwa Publicznego przy ul. Koszykowej w Warszawie, o zbyt łatwej rejestracji ZP „Grunwald”, o antyżydowskich postawach tego członków. Wymienia się parę — ciągle tych samych — nazwisk. Wszystko to jednak nie doprowadziło do końca, niejasne. Brak pełnej, obiektywnej informacji.

Takiej właśnie informacji przyszedłem szukać u Bogusława Staszaka.

— Ile osób się do pana zgłasza? Dużo, czy mało?
— Różnie. Wczoraj było ze trzech.
— A ilu już macie w Łodzi członków?
— Ja tylko przekazuję zgłoszenia.
— Komu? Czy można się z tym kimś spotkać?
— Proszę mnie, żebyśmy użyczyli im swojego mieszkania, dopóki nie dostaną lokalu. Zgodziłem się, ale narobiłem sobie tylko kłopotu, bo przecież ja tu nie mam kancelarii. To prywatne mieszkanie.
— Tak. Rozumiem...
— Zapytam, kiedy będą mogli z panem redaktorem rozmawiać.

— Proszę sobie nie robić dodatkowego kłopotu. Najlepiej, jeśli poda mi pan nazwisko, numer telefonu, adres lub miejsce pracy. Ja sam...
— Oni mają tu do mnie przyjść, to im powiem. Niech pan zadzwoni za kilka dni.

Zadzwoniłem, ale nikogo jeszcze nie było. Zostawiłem swój numer telefonu i... uzbroidłem się w cierpliwość. Po dwóch tygodniach — wiadomość, że mam przyjść. Przyszedłem. W pokójku przywitał mnie jakiś obcy mężczyzna ze znaczkiem „Grunwaldu” przypiętym do koszuli. Przedstawiłem się i dokładnie wyjaśniłem, czego oczekuję po tym spotkaniu. Zaraz na początku musiałem też zaprzeczyć, jakoby zamierzałem ocenić Zjednoczenie.

Dlaczego miałbym to robić, skoro sam wiem tak mało? Najpierw muszę się czegoś więcej dowiedzieć, poznać ludzi, statut, inne — ewentualnie — dokumenty, uzyskać jakies dane liczbowe. Na razie nie jestem ani za ani przeciw. Jak większość społeczeństwa, które staram się reprezentować.

Gościnnie pan Bogusław nalał nam wina do kieliszków, podał herbatę i ciastka, a ja wyłożyłem notatnik i długopis. „Zjednoczenie Patriotyczne „Grunwald” działa w Łodzi od początku maja 1981 roku. Okręg Ziemi Łódzkiej obejmuje mniej więcej teren dawnego województwa. W Zarządzie Okręgu jest 19 osób. Gros członków należy też do „Solidarności”. Cały przekrój społeczny: robotnicy, chłopci, inteligenci. Są też Żydzi. Milicjantów na razie nie ma, ale jak się zgłasza, to też będą. W wielu przedsiębiorstwach powstają koła. Sporo członków „Grunwaldu” jest w MPK. Wstąpiło już dużo ludzi. Prasa by się przeraziła, gdybym powiedział ilu.

W Łodzi działa już cztery zarządy dzielnicowe. Wydawany będzie biuletyn informacyjny, drukowany przez własną poligrafie. Tworzy się własne Biuro Prasowe. Na razie zarząd nie ma lokalu, więc prowadzi działalność w kilku prywatnych mieszkaniach. Nie chcemy dużego gmachu, bo jesteśmy przede wszystkim w zakładach pracy.

Wyrobiono już „Grunwaldowi” nie najlepszą opinię w prasie — m. in., że zwalcza „Solidarność” ale to nieprawda. „Grunwaldem” nikt nie stoi żadna taka, czy inna siła. Olszowski dowiedział się o nas z PAP. Będzie się ukazywał ogólnopolski tygodnik „Grunwald” którego naczelnikiem jest Zdzisław Ciesiołkiewicz. Pierwszy numer miał się ukazać 1 sierpnia.

Zarząd Okręgowy zgłosił akces do PZPN. Twała w tej sprawie rozmowa. Mam własne pieczątki, bo byłem już przypadkiem podziwiany się pod nas. Składka kwartalna wynosi 100 złotych. Więcej panu nie powiem. Jak pan ładnie o nas napisze, a my się z tym zgodzimy, to zaprosimy pana na posiedzenie zarządu.”

Tyle mniej więcej zanotowałem. Przepisałem też na miejscu tekst oświadczenia, jakie poddyktował mi z kartki mój rozmówca — ciągle jeszcze nie znany nawet z imienia i nazwiska. Przenisowanie zajęło chyba ze 40 minut. Zabrała mnie ręka, ale cóż było robić, skoro takie było życzenie. Gdybym chciał oświadczenie opublikować, muszę autorizować tego tekst. Nie zrobiłem tego, gdyż za dużo w nim było polemiki z przeciwnikami „Grunwaldu”, a za mało konkretnych. I tak dosyć już polemizowania z wypowiedziami, które nie są znane szerszemu ogółowi. Zresztą na polemiki będzie jeszcze czas. Na razie — informacja.

Te zaś nieścisłe deklaracje ideowo-programowe, która dostatek razem ze statutem, papierem firmowym, dwoma biuletynami informacyjnymi. Miałem jeszcze dostać pierwszą część monografii poświęconej gen. Zygmuntovi Berlingowi (tytuł: „Grunwald” Klub Przeciwników i Armii Wojska Polskiego). Warszawa — Kraków — Nowy Sącz — Limanowa (1980), ale mój — nadeł tajemniczy — rozmówca miał tylko jeden egzemplarz, więc „może kiedyś przysłać.”

Deklaracja jest ważna. Deklaracja, to samookreślenie się — jakimś chcemy być. Członkowie ZP „Grunwald” chcą bronić polskich interesów narodowych i państwowych — niepodległego bytu, duchowego i materialnego rozwoju całego narodu —

Gdzie dwóch się kłóci...

Trwa, na szczęście na niezbyt szerokim froncie i bez występującej gdzie indziej w kraju zjadłości, walka podjazdowa między Niezależnym, Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych „Solidarność” i drugim związkiem, którym rolnikami. Te ostatnie są bowiem również zarówno z nazwy jak i praktyki Niezależnym, Samorządnym Związkiem Zawodowym Rolników Indywidualnych i same, pod burzliwym naporem członków-rolników, wywalczyły sobie swoją nową samodzielną przysięgę. Statuty obu związków przy-
pomnijmy — zarejestrowane zostały po długich zmaganiach i oporach władzy państwowej tego samego dnia.

Więć polska, a ściślej rolnicza indywidualni, mają po raz pierwszy swój ruch zawodowy, zawiązek bez precedensu w historii naszej wsi. Nie ma niebezpieczeństwa, że jest on podzielony na dwa związki. Konkurencja między tymi związkami, jeśli tylko będzie miała na celu lepsze słuźenie interesom rolników, może przynieść jedynie korzyści.

Oba związki robią dopiero pierwsze kroki na swych nowych drogach i musi upłynąć czas, a także nagromadzić się doświadczenia, zanim wyrobą sobie miejsce i pozycję. Są one już jednak uznanym partnerem władzy, pertraktują z ministerstwami i kierownictwem państwa, współpracują z Sejmem.

Oba związki mają swoje pakiety postulatów podobnych rozmiarów i swoje porozumienia w sprawie realizacji tych postulatów z rządem dotyczące częstotliwych samych problemów. Niezależnie jest wobec tego, dlaczego pertraktując z rządem na temat realizacji swoich porozumień, oba związki nie próbują zasadać do tych pertraktacji razem, po wspólnej stronie stołu, co byłoby przecież tylko z korzyścią dla rolników?

Są przecież sprawy sporne, które przy wszystkich występujących wokół nich kontrowersjach i emocjach mogą być rozstrzygnięte przez sądy państwa.

Wiele złych opinii przysięgło z przeszłości do SKR. Ze że pracują, nie kierują się potrzebami rolników, mają deficyt. Były w ubiegłym roku zawiązka, że kierownicy SKR chcieli wycofać rolników w odradzaniu kółek rolniczych i torpedowali działania do

przekształcenia się w związek zawodowy z prawem akcji protestacyjnych.

Kółka rolnicze, przekształcając się w związek zawodowy z niezaprzeczalną już dzisiaj dominacją rolników nad etatowym aparatem wojewódzkim i centralnym, ostro zabrały się do SKR. Nie wszędzie jeszcze jest idealnie z samorządnością SKR, gdyż przy trudnościach tych spółdzielni społecznych zarządzanie nimi nie jest łatwe. Nikt jednak dziś nie zaprzeczy, że rady złożone z rolników zyskały sobie przewagę de-

plac dla mechanizatorów SKR, rząd sądził, że domagający się tego mając w SKR wielomilionowy deficyt. A czym był ten deficyt, wynikały głównie z niskich cen usług. Jeśli nie zamierzano niegdys forma dopłaty do produkcji rolniczej?

Zmiane cen usług oparta na kalkulacji, oddano w ręce rolników, członków rad SKR. Ceny te oczywiście musiały wzrosnąć, choć w sposób lokalnie zróżnicowany. I tak są wszędzie dużo niższe od opłat, pobieranych przez rolników wynajmujących swoje pługi i siewniki. Godzina orki kosztuje w SKR 300—400 zł, w prywatnie 800—1000 zł.

I oto wzrost cen usług SKR, ustalonych niezależnie i samorządnie przez rolników, postawił NSZZ RP „Solidarność” do całej kampanii promowanej przeciwko kółkom. Poszli nawet na skargę do Ministerstwa Rolnictwa, które nie widome jakim prawem oblało. Interwencje. Rada Główna CZKOR — NSZZ RP złożona z rolników, skutecznie zgłosiła protest, uważając, że jeśli nawet, co możliwe, kalkulacja cen usług SKR wymaga w niektórych rejonach korekty to należy to przeprowadzić samorządnie a nie administracyjnie.

Leż to tylko jeden typowy z kilku problemów, wokół których ze szkoda dla rolników wojują oba związki. Czy ambicje, które leżą i bardziej holowy nie leżą kierować na wspólne rozwiązanie problemów?

JERZY OLBRYCHT (Interpress)

ROLNICZE ZWIĄZKI

cydujący wpływ na ich działalność. Zdało to egzamin w żniwa, zdale przy wykopkach.

Można dyskutować o przyszłości SKR, o przekształcaniu modelu, statusu itp. Nie zmienia to faktu że wykonują one do 40 proc. prac polowych w gospodarstwach indywidualnych i że dziś nie sposób bez nich się obyć. Ciężka zresztą SKR nie na brak koncepcji modelowych, lecz na brak maszyn rolniczych, narzędzi, części zamiennych, wyposażenia warsztatów.

Nielatwym zagadnieniem jest ich opłacalność. Gdy kółka rolnicze dopiero wsklek akcji protestacyjnej wywalczyły podwyżki

wokół nas

Gdyby był u nas gabinet figur woskowych — na wzór słynnego londyńskiego gabinetu madame Tussaud albo muzeum Grevin w Paryżu — już teraz miałby prawo zająć w nim miejsce minister cen, Krasinski. Ciekawe w jakiej postaci mógłby on zostać przedstawiony. Gdyby np. przyrównać go do Belmonta, który również na swój sposób jest człowiekiem czynu (w paryskim muzeum stoi w zawiadającej pozie, ma na sobie kurtkę skózaną, pa-

„tak”. Spróbuję zatem przedstawić własny punkt widzenia.

Co do samej podwyżki, to historia nas uczy, że wyrażając ją trzycifrowe liczby procentów budzą przerażenie, bunt, postawy sprzyjające społecznym niepokojom. Przypomnijmy sobie „Cesarza” — Ryszarda Kapuścińskiego: jeśli człowiekowi niosącemu worek na plecach dosypuje się po trochu — z Bogiem sprawą, lecz jeśli zamiast jednego wiodować mu na plecy od razu dwa worki...

Otóż to! Próbuje ratować gospodarke nagłymi nerwowymi pocignięciami. Mówi się wprawdzie, że tonący brzytwy się chwyci, przecież jednak lepiej podać mu ją z drugiej strony, a przy okazji samemu zabezpieczyć się przed skażeniem.

Drugi worek

plerosa w ustach, a w dłoniach rewolwer). Napoleon naszych cen powinien być kimś w rodzaju superkiesowego, który na ogromnych liczydlach sprawdza co wpisać do rubryki „winien”, a co do rubryki „ma”.

Gdyby szukać analogii do woskowej figury Hamleta, pomieszczonej tamże na tle murów pośród których ukazuje się duch ojca (i u nas nader aktualny jest hamletowski dylemat „być albo nie być”), to zastanówmy się czyje to też ducha należałoby wywołać w tle scenki z ministrem Krasinskim w roli głównej. W tym sęk, że wyobraźnia trochę mnie tu jakby zawodzi. Może m.in. dlatego, iż decyzja o drakońskich podwyżce cen wyrobów tytoniowych wydała mi się w pewnym stopniu bezduszna.

Żebyśmy mieli jasność: z tego, co napisałem powyżej, wynika, że nie jestem entuzjastą podwyżki cen papierosów (aż takiej!), jednak nie identyfikuję się również z gwałtownymi protestami „Solidarności”, która zawsze mówi „nie” — dla zasady, bo nie wypada powiedzieć

W istocie rzeczy miliony Polaków są przekonane, że zwyżki cen nie sposób uniknąć, wszelako należy wybrać optymalny wariant przeprowadzenia tej operacji, a nie wariant najgorszy z możliwych, jak strzał z za węgla.

Wyobrażając sobie jak się to robi mam przed oczyma grono ludzi którzy zgromadzili się dla przedyskutowania tematu „droższe papierosy” i to grono, zdając sobie sprawę z określonej konieczności, zamartwia się jak też owa nieodczowna decyzja zostanie przyjęta przez społeczeństwo. Tymczasem ta wymagana scenka wcale mi nie przylega do rzeczywistości. Rypnęli podwyżkę — i basta!

Słuchałem w poniedziałek rano ministrów Krasinskiego i Krzaka jak nam tłumaczyli przez radio (właśnie wrócili z Gdańska, wzywając tam do raportu przez Zjazd „Solidarności”), że Polacy tak dużo palą a palenie tak bardzo szkodzi. Wydało mi się, iż do kogoś innego należy taka agitacja, kłech bardziej troszczyć się o swoje resorty i nie odbierać chleba ministrowi zdrowia.

Mówią panowie: papierosy to używka. Teoretycznie — tak. W znaczeniu słownikowym. Ja natomiast twierdzę, że w naszej sytuacji papieros — po trzykroć niestety! — znacznie awansował. Gdy miliony zapychają sobie żołądek chlebem, kartoflami i kapustą, gdy sto razy dziennie człowiek ma powód do piekielnej lirytacji — papieros pozwala oszukać samego siebie i choć na chwilę zapomnieć jak mu ciężko.

Oczywiście, nie rozumiem mnie nikt kto nie pali. Możliwe nawet, że ktoś poradzi by rzucić palenie. Sądzę, że teraz niezbyt sprzyjająca pora wyzybywać się na logu: szanse są prawie żadne — mówię to jako praktyk.

Mamy zresztą do tego paradoksalną wręcz sytuację: urzędowo palaczami są u nas dzisiaj wszyscy dorośli, bo każdy dostaje na miesiąc tuzin paczek. Naturalnie, może swój przydziałowy tytoń wymienić na coś innego, ale nie bardzo jest na co (tak na dobrą sprawę to przydałyby się już kursy posługiwania się kartkami, bez tego grozi nam zupełna paranoja). Kolejny wart uwagi szczegół: papierosy stały się walutą (i jeszcze jak twarda!). Gdy tak znacznie podrożała waluta stała się jeszcze twardsza. Skutkiem tego jeszcze bardziej przybliżamy się do prymitywnej formuły handlu wymiennego. W sumie powstał bigos jakiegoś nie było już dawno. Przecież jest to danie ciężko strawne.

Jeśli jest prawda, że Polak zawsze musi uczyć się na błędach, niechże chociaż ta gorzka lekcja zaowocuje w przyszłości. Niech ta nauka przyda się nam (bo przecież papierosy to zaledwie przygrywka), gdy przyjdzie podejmować kolejne decyzje w ramach programu zaciskania pasa, niech wróci na plan pojęcie „konsultacja społeczna” (aby potem nie trzeba było wstydlwie przebąkiwać że kiedyś tam przy okazji, związkom zawodowym o podwyżce na papierosy wspomniano) niech pozostanie w lamusie praktyka dorzucania na plecy drugiego worka. Dosypać nam można — trochę więcej przecież jakoś udźwigniemy, ale — drodzy panowie — bez szaleństw!

JERZY SZELEWICKI

przed wewnętrznymi i zewnętrznymi siłami rozkładowymi. Uznają przewodnia rolę PZPR, socjalistyczny ustroj PRL i sojusze. Popierają odradzający się ruch zwiastujący, uznają ważną rolę Kościoła, są tolerancyjni, zwalczają rewizjonizm niemiecki i „każdy szowinizm, zarówno polski jak i obcy, a w tym również antysemityzm oraz syjonizm — który w myśl rezolucji Oronnacji Narodów Zjednoczonych jest jedną z form współczesnego rasizmu — upatrując w jego działaniu jeden z czynników globalnych kryzysów”.

ZP „Grunwald” będzie tworzyć swój program działania m. in. poprzez udostępnianie dowodów minionej i współczesnej prawdy historycznej, braniu czynnego udziału w życiu politycznym, bronię dobrego imienia Polaków „zwalczając antypolską propagandę zwłaszcza przed zarzutami antysemityzmu, o który oskarża się cały naród polski...”, wychowywanie młodego pokolenia w duchu braterstwa narodów, poczucia godności osobistej Polaka...

Deklaracja kończy słowa: „Realizacja założeń ideowo-programowych Zjednoczenia Patriotycznego „Grunwald” będzie sprawdzianem naszego patriotyzmu i umiłowania Ojczyzny — Polskiej Rzeczywistości Ludowej”.

Dzięki biuletynowi, dowiedziałem się, że co nieco o tym, co boli członków „Grunwaldu” i jak na owe bóle reagują. Dwa przykładowe biuletyny — dwie sprawy: „opracować syjonistycznych”, którzy w latach 1949—1953 „torturowali, skazywali

i tracił patriotów i komunistów polskich” oraz Romana Polańskiego — gwałciela i przestępcę, o dziwo, przyjmowanego w rodzinnym kraju z honorami.

Przyznam, że była to lektura wcale zajmująca, wobec której trudno pozostać obojętnym. Ponieważ jednak wystąpiłem już przeciwko polemikom z nieznanymi szerzej pośladkami — a biuletyn ZP „Grunwald” są raczej mało znane — tedy polemizować z nimi nie będę. Bo niestety, nie wszystko mnie w nich przekonuje. Zawsze jednak gotowy jestem do dyskusji...

I to już chyba wszystko, co miałbym do przekazania z pierwszych kontaktów ze Zjednoczeniem Patriotycznym „Grunwald”. Aha, jeszcze jedno — tak jak mnie należało się w końcu wyjaśnienie, z kim mam przyjemność rozmawiać, tak i należy się o Człelnikowi. Otóż okazało się że mój rozmówca, to sam szef Zarządu Okręgowego. Nazywa się Eugeniusz Jabrzyk, jest członkiem NSZZ „Solidarność”, bezpartyjny, pracuje w... jednym z przedsiębiorstw. Interesuje się historią, mieszka w blokach, ma 33 lata... I to już naprawdę wszystko.

P. TOMASZEWSKI

„Textilimpex” w nowych warunkach

Kilka dni temu wrócił z Sofii kierownik działu reklam targów i wystaw ZPHZ „Textilimpex” w Łodzi — ANTONI DMOCHOWSKI. Łódzka centrala handlu zagranicznego działa dziś w warunkach nie odbiegających od krajowego standardu — to znaczy bardzo ciężkich...

— Tak, ale też przez lata swojej działalności „Textilimpex” wyrobił sobie wysoką markę jako firma, dostawca, ale i jako grupa ludzi znanych i chyba cenionych w układach międzynarodowych.

— Właśnie, pana wyjazd do Sofii nie wiązał się bezpośrednio z obowiązkami zawodowymi w centrali?

— Tak się składa, że niedawno otrzymałem z Rzymu pismo Sekretariatu Międzynarodowego Komitetu „Złotego Merkurego” powiadające, iż w wyniku tajnych wyborów powołano na funkcję honorowego wiceprezydenta komitetu na Polskę, i to jest chyba właśnie ilustracja tego co powiedziałem wcześniej. Kiedy przed kilkoma miesiącami otrzymałem nagrodę „Złotego Merkurego”, powiedziałem — nie doceniłem jej właściwie. Dziś, z inną już perspektywą, muszę powiedzieć, że dla „Textilimpexu” znacząco to bardzo wiele. A jak się okazało, pośrednio także dla mnie.

— Spróbujmy więc przybliżyć Czytelnikom sprawę „Złotego Merkurego”.

— Komitet ten narodził się przed dziesięć laty mając na celu działalność na rzecz lepszego porozumienia międzynarodowego. Skończył się na działaniach handlu zagranicznego, traktując je właśnie jako platformę wymiany, ale i lepszego wzajemnego zrozumienia krajów różnych ustroju i systemów gospodarczych dla dzieła światowego pokoju i współpracy.

— Sesja sofijska związana była z wroceniem „Złotego Merkurego” Todorowi Ziwkowi?

— Ale nie tylko. Nagrody te dostają także trzy polskie przedsiębiorstwa handlu zagranicznego, Polska Izba Handlu Zagranicznego, a indywidualnie wiceprezident handlu zagranicznego — Władysław Gwizda. Przy okazji sam dostałem tzw. „Wawrzyn Złotego Merkurego”. Rzecz w tym, że nagrody „Złotego Merkurego” przyznawane są w czterech kategoriach. Pierwsza — dla mężów sta-

nu i głów państw. Poprzednio dostali „Złotego Merkurego” między innymi Breżniew, Tito, i G. Pompidou, hiszpański król Juan Carlos, Sadat, i Kurt Waldheim.

W drugiej kategorii nagrody przyznawane są w dziedzinie informacji, a więc środkom masowego przekazu. Dostali je dotychczas m. in.: „Le Monde”, „Times”, „Borba”, „Al Ahram” w ub. roku „Prawda”. Trzecia — to przedsiębiorstwa i stowarzyszenia, a czwarta — to właśnie „Złote Wawrzyny”, przede wszystkim dla działaczy handlowych i komitetu.

— Czy spotkanie w Sofii wytyczyło nowe kierunki działania komitetu?

— M. in. przedstawiciel Etiopii wystąpił z inicjatywą zorganizowania panaafrykańskiej sesji „Złotego Merkurego”. Skupiliby ludzi zainteresowanych naszą ideą dla znalezienia płaszczyzny, na której można by popchnąć bardzo trudny dotychczas dialog „Północ — Południe”. Afryka oczekuje bowiem, że kręgi ludzi dobrej woli mogą wnieść istotny wkład w rozwiązywanie szeregu ich trudnych problemów.

— „Textilimpex” i pan zostaliście więc uhonorowani, ale to zobowiązuje. Związane, że sytuacja gospodarcza kraju stawia wam poważne wymagania?

— „Textilimpex” jakoś ocalał w tej zawierusze. W końcu, możemy się legitymować naprawdę dobrymi wynikami naszej wspólnej pracy. Ostał więc i ostatek, choć zakusy przemysłu szklającego się do reformy są duże. Sam miałem kilka propozycji przejęcia do przemysłu na zastępstwo dyrektora do spraw eksportu. Przemysł chciałby sam, ale nie ma przygotowanych ludzi.

Z kolei centrala dysponuje w wyniku swej działalności ogrom-

nym kredytem — moralnym, zasługami i jak się okazało, także uznaniami. Kontynuujemy więc swoją działalność i nie mamy zamiaru z niczego rezygnować. Kontynuujemy akcję wystawienniczą, abyśmy czasem nie wypchnięto z rynków, co przy załamkach przemysłu mogłoby się bardzo szybko zdarzyć.

Moga też przy okazji uspokoić poniedziałkowych zafrasowanych naszymi wydatkami targowymi. Bierzemy głównie na dewizowych środkach naszych partnerów, w których interesie tak samo jak i w naszym pozostaje, by „Textilimpex” jako jedno z największych w świecie przedsiębiorstw handlowych artykułami przemysłu lekkiego był obecny.

Bierzemy przede wszystkim udział w imprezach specjalistycznych, czasem nawet bardzo wyspecjalizowanych, które są bezpośrednio platformą kontraktacyjną. Ekspozycja jest tu tem, a łatwiej przy takiej okazji porównać co i za ile sprzedają inni. W sumie, na każdym targach zarabiamy dla kraju sporo.

— Życzymy więc sukcesów na obecnym polach działania. (L. Rud.)

Spotkanie w ŁK FJN

W dniu 9 października br. o godz. 13.00 w sali Łódzkiego Komitetu FJN przy ul. Piotrkowskiej 104 odbędzie się spotkanie z doc. hab. Andrzejem Piekarą na temat: „O nowy kształt samorządu terytorialnego w Polsce”.

Wstęp wolny.

„Województwo na wysoki polysk”

Wczoraj dokonano uroczystego podsumowania tegorocznej edycji konkursu po hasłem: „Województwo na wysoki polysk”.

W tym roku w konkursie uczestniczyły 254 instytucje samorządowe, zakłady pracy, szkoły. Nie zabrakło też uczestników indywidualnych. W uroczystości podsumowania wyników konkursu wzięli udział m. in. przewodniczący ŁK FJN —

prof. dr Antoni Kotełko i wiceprezydent Łodzi — Zbigniew Turawicz.

Po raz trzeci z rzędu zwycięzca konkursu „Województwo na wysoki polysk” zostało miasto Gmina Strków (mieszkańcy tej jednostki administracyjnej wykonali prace społeczne wartości 4,5 mln zł. Drugie miejsce wywalczyła dzielnica Łódź-Górna, a trzecie — Baluty.

Wśród samorządów mieszkańców najlepszymi okazały się: Komitet Osiedlowy nr 13 (Baluty), Komitet Osiedlowy nr 28 (Nowe Rokicie), a także sołectwo Ługi w gminie Strków i sołectwo Justynów w gminie Andrzejów.

Spśród zakładów pracy wyróżnieni w konkursie otrzymali: Spółdzielnia Inwalidów „Półk” w Łodzi, Zakład Odkwieszy „Polmatex” Wilamów i Spółdzielnia Pracy „Sigma” w Strkowie.

Nagrody w konkursie otrzymali też: Zespół Szkół Główna w Piotrkowie (gmina: Pabianice), Zespół Szkół Rolniczych w Bratoszewicach (gmina: Strków), Zespół Szkół Energetycznych nr 1 w Łodzi, Państwowe Przedsiębiorstwo nr 27 (Polesie) i Szkoła Podstawowa nr 56 na Balutach. Wśród instytucji i stowarzyszeń prym w konkursie wiodły: MZK „Solidarność” w Strkowie, i Związek Młodzieży Wiskiel „Stare Złotko”.

Indywidualne nagrody otrzymali: Józef Kopacz (sołtys z Justynowa), Józef Niezgodna (przewodniczący Kom. Os. nr 11 — Górna), Antoni Łuczynski (przewodniczący Kom. Dom. nr 8 — Śródmieście), Kazimierz Szymczak (ze wsi Ługi), Irene Brzezinska (trudna DRN Łódź-Polesie) oraz Janusz Michalewicz (pracownik Urzędu Miasta — Gminy Strków).

Obchody 38 rocznicy LWP

W najbliższy poniedziałek, 12 października, przypada 38 rocznica bitwy pod Lenino. W dniu tym, tradycyjnie obchodzimy święto Ludowego Wojska Polskiego. Kulminacyjnym punktem uroczystości z tej okazji będzie apel poległych pod Pomnikiem Bratrstwa Broni w Parku im. Poniatowskiego (poniedziałek, godz. 17). Również w poniedziałek o godz. 16.30, kwiaty złożone zostaną przy Grobie Nieznanego Żołnierza.

W sobotę w siedzibie Komitetu Łódzkiego PZPR, i sekretarz KE

Wyjaśnienie Biura Prasowego Rządu w związku z podwyżką cen papierosów

W związku ostatnią podwyżką cen papierosów ukazały się w prasie różne enuncjacje na temat poprawy sytuacji w prowadzeniu konsultacji przedstawicieli organów rządowych z przedstawicielami związków zawodowych. Enuncjacje te zawierały szereg nieścisłości. W ich wyjaśnienia Biuro Prasowe Rządu przekazuje następującą informację: Otóż 7 bm. ukazało się oświadcze-

nie Komisji Porozumiewawczej Branżowych Związków Zawodowych, w którym stwierdzano, że rzekomo ta podwyżka cen nie była konsultowana z związkami zawodowymi. W tekście oświadczenia wprowadzono zmiany, które miały służyć wyjaśnieniu sprawy. W tym oświadczeniu przedstawiciele KP BZZ z wiceprezesa Państwowej Komisji Cen, podczas których przedstawiciele KP BZZ nie negowali zasadności projektowanej podwyżki cen i zgłaszali jedynie zastrzeżenia do pierwotnie proponowanej skali tej podwyżki (średnio o 150 proc.), nie wspominała się natomiast, że wprowadzona podwyżka cen nie opierała się na oświadczeniu dominujących w sprzedaży papierosów „Popularnych” wzrosły o 83 proc., a średnia podwyżka cen wszystkich gatunków papierosów krajowych wyniosła 55 proc. Nie wspominała się również w tekście oświadczenia, że podczas tych rozmów przedstawiciele KP BZZ nie uznali, aby było potrzebne przed-

stawienie im do dalszej dyskusji ostatecznej szczegółowej wersji projektu.

Podobnie uwzględniona została sugestia co do skali podwyżki cen, wyrażona przez Konfederację Autonomicznych Związków Zawodowych, poparta m. in. ekspertyzą NSZZ Pracowników Przemysłu Tytoniowego.

O rozmowach z przedstawicielami KP NSZZ „Solidarność”, które odbyły się m. in. w dniu 23 czerwca w Warszawie oraz w dniu 28 lipca br. w Gdańsku (które to rozmowy miały w pełni oficjalny charakter) Biuro Prasowe Rządu poinformowało opinię publiczną w komunikacie z dnia 5 bm. Wyrażona w nim gotowość strony rządowej do dalszych rozmów na temat ruchu cen dotyczy co oczywiste również Komisji Porozumiewawczej Branżowych Związków Zawodowych oraz Konfederacji Autonomicznych Związków Zawodowych. (PAP)

Dziś w łódzkiej Tv

W programie II Telewizji Łódzkiej o godzinie 18.30 nadane zostanie dziś (piątek 9.X. br.) obszernie sprawozdanie ze spotkania prezydenta Łodzi Józefa Niewiadomskiego z dziennikarzami prasy, radia i telewizji, które odbyło się w minioną środę.

SPORTSPORTSPORT

Lato, Szarmach i Tomaszewski w Kamieniu

4:0 juniorów w MŚ

W Australii zakończyły się w czwartek eliminacyjne mecze parkarskich mistrzostw świata juniorów. W ostatnim meczu grupy „A” Polska pokonała w Brisbane drużynę USA 10 (2:0). Jednak do ćwierćfinałów z tej grupy awansowały reprezentacje Urugwaju i Kataru. W meczu z USA dwiema bramkami zdobył Dziekanowski, a po jednej Rzepka i Kowalik. W drugim spotkaniu tej grupy Urugwaj wygrał z Kataru 1:0.

POLSKA: Sajda, Boguszewski, Geszlecht, Sokółowski, Stopycz, Pekala, Rzepka, Urban, Kaczmarek (od 46 min. Harasiewicz), Dziekanowski, Kowalik.

W Brisbane najwyższe zwycięstwo w tym turnieju odniósł polski piłkarz w swoim ostatnim występie na australijskiej ziemi. Był to sukces

III wyrażnie się naszym piłkarzom nie powiedziało. Mecz z USA, niestety, nie miał już dla obydwu drużyn — poza prestiżowym — żadnego znaczenia. Mogłoby być zupełnie inaczej, bo reprezentacja Polski, mimo nie najlepszej gry, była o krok od zakwalifikowania się do ćwierćfinałów. W środę w telewizji wyświetlono przebieg meczu USA — Katar i na zwolnionym obrazie widać było wyraźnie, że sędzia nieślusnie uznał zdobyte bramki dla Kataru. Piłka, co było kilkakrotnie powtórzono nie przeszła linii bramkowej, a więc Katarczyści mogą mieć o bardzo dużym szcście u siebie. W wypadku porażki z USA, Polacy znaleźliby się na drugim miejscu i zakwalifikowaliby się do ćwierćfinału. W meczu z USA nasi piłkarze mieli szerszą przewagę i wynik mógłby być jeszcze wyższy.

Ponadto w ćwierćfinałach wystąpią: Brazylia, Rumunia, RFN, Egipt, Anglia i Australia.

Trzej nasi reprezentanci — Tomaszewski, Lato i Szarmach rozgrywali we wtorek i środę mecze ligowe w swoich zagranicznych zespołach (wczoraj pojawili się już w Kamieniu).

Hercules Alicante, którego bramki strzeże Tomaszewski, spotkał się w Madrycie ze słynnym Realem. Hercule przegrał po dobrym meczu 1:2 i zamknął w tabeli 8 miejsce, mając 4 pkt. (2 zwycięstwa i 2 porażki). Lato i Szarmach pojawili się w meczu Zespołu Lato i Szarmach z zespołem Real Sociedad — 7 pkt. Zespół Lato i Szarmach natomiast spotkał się w 8 kolejce ekstraklasy

z Anderlechtem Bruksela. Anderlecht pokonał niedawno Widzew Łódź w Pucharze Europy, ale z Lokeren miał znacznie trudniejszą przepra-

Łyżwiarские mistrzostwa Łodzi

Po hokeistach na lodowisku Łódzkiego Pałacu Sportowego wkracza łyżwiarze figurowi, inaugurując tegoroczny sezon startowy otwarciem mistrzostw Łodzi. Impreza, w której obok reprezentantów Łódzkiego Społemu (z wyjątkiem przebywającego w Ameryce G. Filipowskiego), zapowiedzieli start wszyscy niemal oboje przedstawiciele tej dyscypliny sportu w kraju.

Mistrzostwa rozpoczyna się piątkową jazdą obowiązkową seniorów i seniorów (nocynek o godz. 7.30, o godz. 14.30 nastąpi uroczyste otwarcie zawodów, a potem program zawodów, a także obowiązkowe, short programy nar sportowych.

W sobotę sympatyków łyżwiarstwa figurowego zapraszamy do hali przy ul. Worcelskiej o godz. 15.

„Czarny Koń” zaprasza...

Znane są trudności finansowe wielu klubów sportowych. LKS zastanawia się nawet czy nie odłożyć uroczystości. Na nadmiar finansów nie mogą narzekać starym tego klubu. Nie więc dziwnego, że z wielkim zainteresowaniem otrzymują inicjatywę jakiejś podjętej przez LKS. Od dawna nie wykorzystano kawiarni przy ul. Piotrkowskiej 78.

Zarząd postanowił wystrój wnętrza, lokal prezentuje się znakomicie. Wczoraj nastąpiło jego uroczyste otwarcie. Świetnie zaopatrzona kawiarnia otrzymała nazwę „Czarny Koń”. Można dobrze zjeść, na symbolicznej kawie może spotkać się wielu sportowców pozostałych łódzkich klubów, a także temu LKS chłopców, w czesie będzie mógł pokazać swoje niedobry finansowy. Jednym słowem zapraszamy do „Czarnego Konia”, bo po prostu warto. Miła obsługa dopełnia dobrej opinii o tym lokalu. Oby tylko „Czarny Koń” ligowych rozgrywek stała się również jedyną kawiarnią.

Na wyrażenie pecha musi narzekać w tym sezonie Marek Pieta. Po diagnozie, jaką otrzymał w Brukseli przysłał wraz z kolegami do ostrych treningów na zgrupowaniu w Spale. Następnie przyjechał do Łodzi, by uczestniczyć w meczu rezerwy klubu z Energetyką. Niestety, nie wystąpił na boisku długo, bo zaledwie 5 minut. Tym razem doznał urazu mięśnia dwugłowego. Tak więc ten sezon musi na praktycznie spisać na straty i na początku grudnia poddać się ewentualnej operacji. (Sz.)

Kalendarzyk KIBICA

SOBOTA

GIMNASTYKA. Ogólnopolskie kwalifikacje o puchar prezesa OZG — hala Teczny przy ul. Karłowickiej, godz. 10.

PIŁKA RĘCZNA. II liga mezbowa: CHKS — Warszawa — ul. K. Szymanowskiego, godz. 17 (w niedzielę, godz. 11).

PIŁKA SIATKOWA. II liga kobiet: Społem — CHKS — sala przy ul. Północnej, godz. 17 (w niedzielę, godz. 11).

PIŁKA KOSZYKOWA. II liga kobiet: Tęcza — Hutnik Kraków — ul. Karłowicka, godz. 17. II liga mężczyzn: Start — LKS — ul. Tęczy, godz. 15.

SZERMIERKA. Indywidualne mistrzostwa młodzików — sala Zjednoczonych w Pabianicach, godz. 10.

MIEDZIOLA. III liga: Włókniarz Pab. — Jagiellonia Białystok — w Pabianicach przy ul. Mar. Chlebowskiego, godz. 11.15.

PODSZKONENIE CIEŻARÓW. Mistrzostwa mistrzostwa okręgu łódzkiego — sala przy ul. Zakładowej, godz. 10.

KOLARSTWO. Węzelić wiosenne seniorów turniejów i młodzików na zakończenie tegorocznego sezonu startowego — w Głownie. Start i meta przy Sokołce Podel. Początek godz. 10.

W dniu 5 października 1981 roku po długich i ciężkich cierpieniach zmarła nasza kochana Matka i Babcia

S. + P.

ANNA GODECKA

Z DOMU RUDNICKA

Pogrzeb odbędzie się dnia 9 października br. o godz. 15.30 z kapłanem cmentarza rzym.-kat. na Dołach, o czym zawiadamia

SYNOWIE I RODZINA

Wyraty serdecznego współczucia Rodzinie Zmarłej składają

KIEROWNICTWO SŁUŻBOWE PARTIJNE ZW. ZAWODOWE ORAZ KOLEŻANKI I KOLEŻY

W dniu 7 października 1981 r. zmarła nasza kochana Mał. Tatus i Dziadek

S. + P.

ALEKSANDER PIWOWARSKI

lat 63

Pogrzeb odbędzie się dnia 8 października 1981 r. o godz. 13.30 z kapłanem cmentarza rzym.-kat. przy ul. Orłowskiej 43, o czym zawiadamia

ZONA. SIOSTRY, SZWAGROWIE i najbliższa RODZINA

Jak uporządkować kartkowe zaległości

Głównym tematem wczorajszego zjazdu żywnościowego, który prowadził prezydent Łodzi — Józef Niewiadomski, była sprawa uporządkowania kartkowych zaległości. Chodzi tu o nie zrealizowane z ubiegłych miesięcy kartki zaopatrzeniowe, na misie i jego przetwory. Rzecz w tym, że poza koniecznością zapewnienia dostaw pokrywających bieżące zapotrzebowanie, trzeba się jeszcze postarać o około 350 ton misa oraz zamienić 400 ton kurczaków właśnie na miso.

Nie będzie to proste. Jak już informowaliśmy, skup żywności w naszym województwie jest najsłabszy w kraju i co gorsza wprowadzenie nowych, wyższych cen, absolutnie nie wpłynęło na zwiększenie kontraktacji. Wystarczy powiedzieć, że zaszedł pierwszy dzień października, w porównaniu z tym samym okresem września, skupiono żywo o 30 proc. mniej. Tymczasem z rozważań służb Okręgowego Przedsiębiorstwa Przemysłu Mięsnego wynika, iż jest pełne pokrycie na kartki, ale, w gospodarstwach u rolników. Po prostu nie odstawiają oni żywności, argumentując iż należy się im za to węgla i pa-

sa. Jeżeli chodzi o pasze to najtrudniej o mieszaninę „P” dla prosiad, do której brak jest komponentów. W węglu zaległości w woj. łódzkim wynoszą 1 tys. ton. Trudno zachęcać rolników do wywazywania się z miesnych zobowiązań, gdy decyzyj Ministerstwa Handlu Wewnętrznego i Usług Socjaldomowo wołno dawać maksymalnie 10 ton węgla, natomiast uuprawnionym do jego większych ilości wypłacać... ekwiwalent pieniężny. Z jednej więc strony wymaga się dostaw, z drugiej ograniczenia należne z tego tytułu świadczenia. Decyzję z tego tytułu określić jako co najmniej dziwną. Rezultat tego jest taki, że w punktach skupu zaczyna się odbierać tłuszciki o wadze do 180 kg co z punktu widzenia ekonomicznego jest nieopłacalne, a nawet niebezpieczne (tłuszczyki ważyły po prostu około 120 kg). Widać więc, że sprawa ta przez kierownictwa odpowiedzialnych resortów nie została do końca przeanalizowana.

Tak czy inaczej, władze miasta starają się o dodatkowe przydziały misa dla Łodzi w celu zlikwidowania kartkowych zaległości. Jeżeli to nastąpi, jest propozycja, by w 50 sklepach realizować zaległości sierpniowo-wrzesniowe kartki i uporać się z tym problemem do końca listopada. Proponuje się także w trzech czwartych sieci sklepów mięsnych wprowadzenie paczkowania, sprzedaży miesięcznych przydziałów, z uwzględnieniem lepszych gatunków na kartki dla dzieci. Nadadż zakon domagają się możliwości realizowania kart zaopatrzeniowych w bufetach zakładach. Naszym zdaniem nie jest to słuszne rozwiązanie, jako że w miejscach tych tworzą się kolejki, co ma niewątpliwie wpływ na organizację pracy i bieżącej produkcji. Chyba, że sprzedaż w zakładach mogłaby się dokonywać bez konieczności wielogodzinnej wycekiwania. Wszystko to jednak zależy bezwzględnie od rytmicznych dostaw misa, a z tym jak wiadomo, są kłopoty. Mają też zapas ostateczny decyzyj o specjalnym oznakowaniu łódzkich kart zaopatrzeniowych oraz wyznaczeniu dni w których sklepy realizować będą wyłącznie zaległości kartki. Nadal jeszcze Wydział Zdrowia UML nie przedstawił listy osób szczególnie uprzywilejowanych, które podlegałyby restrykcji w sklepach, co z kolei wyeliminowałoby konieczność kolejk.

Również nie jest ze skupem jaj. W czterech ostatnich województwach, w których działała Łódzka Izba Zakładów Drobiarskich w tym skupie niekontraktowym, zakupuje się dziennie zaledwie tysiąc sztuk jaj, podczas gdy jeszcze nie tak dawno skupowano 300 tys. W wrocławiu mieszkam łódzkiem 13,3 mln jaj, a rocznie sprzedają 11,6 mln. Przy istniejącym skupie, mogą być nadal kłopoty z nabyciem tego poszukiwanego produktu. I ta sprawa czeka na generalne rozwiązanie. (ms)

Filharmonia przed sezonem

Przez trzy tygodnie Filharmonia Łódzka występować będzie w Hiszpanii, dając tam 13 koncertów. Dziś i jutro nasi symfonicy zaprezentują łódzkiemu melomanom drugi z programów przygotowanych na to tournée. Słuchać będziemy Uwertury do opery „Uroczysko z seraju”, W. A. Mozarta, Koncertu skrzypcowego A-dur tego samego kompozytora i V Symfonii d-moll D. Szostakowicza. Ten ostatni utwór powstał w bardzo trudnym dla kompozytora czasie. Krytykowano go wówczas bardzo za operę „Lady Macbeth meńskiejskiego powiatu”. V Symfonia jest swobodną ripostą Szostakowicza; ponadto utwór ten, którym mistrz potwierdził swoją pozycję symfonika, miał początkowo podtytuł „Praktyczna odpowiedź artysty sowieckiego na sprawiedliwą krytykę”. Hiszpańskie koncerty Filharmonii prowadzić będzie Zdzisław Szostak, a jako solista wystąpi Krzysztof Jakowicz.

Podczas nieobecności naszego zespołu w sali Filharmonii 20 bm. o godz. 19.30 słuchać będziemy koncertu kameralnego w wykonaniu Kwintetu Warszawskiego Władysława Szpilmana. 26 bm. w kolejnym programie z cyklu „Jazz w Filharmonii” wystąpi „Swing Workshop” Marianna Wróblewska. W najbliższych dniach czekać nas także recitale laureatów VIII Międzynarodowego Konkursu Skrzypcowego im. H. Wieniawskiego. (rs)

WAŻNE TELEFONY

Centralna Informacyjna PKO

Informacja o usługach 731-82
Informacja PKS 739-18
Dworzec Centralny 865-96
Dworzec Północny 747-20
Informacja telegraficzna 83
Komenda Wojewódzka MO 677-22, 292-22

Pogotowie ciepłownicze 233-11
Pogotowie drogowe 469-32
Pogotowie energetyczne 469-32

Rejon Łódź-Północ 334-31, 609-32
Rejon Łódź-Południe 334-25
Rejon Pabianice 77-16
Rejon Zgierz 16-34-42
Rejon oświetlenia ulic 881-15
Pogotowie gazowe 395-35
Pogotowie MO 97
Pogotowie Ratunkowe 99

Pomoc drogowa PZMoT 52-81, 706-27
Straż Pożarna 795-55, 237-57

TELEFON ZAUFANIA 337-37
czynny w godz. 15-7 rano

TEATR

WIELKI — godz. 19 „Don Carlo”

10.10 — godz. 19 „Cyganeria”

10.10 — godz. 19 „Fontanna Baccichysaraju”

NOWY — godz. 19.15 „Uciechy staropolskie”

10.10 — godz. 11 „Za śledmionami gorami”

10.10 — jak wyżej

JAWARZA — godz. 19.30 „Przepraszam”

10.10 — godz. 19.30 „Transatlantyk”

10.10 — jak wyżej

MAŁA SCENA — godz. 19.30 „Elektra, moja miłość”

TEATR 7.15 — godz. 19.15 „Fachowcy”

10.10 — godz. 19 „Jednak kabaret”

10.10 — jak wyżej

POWSZECHNI — godz. 19.15 „Kroki IV”

10.10 — jak wyżej

10.10 — godz. 11 „Czarodziej”

godz. 19.15 „Igraszki z diabłem”

MUZYCZNY — godz. 19 „Księżniczka czardasza”

10.10 — godz. 19 „Perikola”

10.10 — jak wyżej

ARIKIN — godz. 19.30 „Koguty”

10.10 — jak wyżej

10.10 — godz. 12 jak wyżej

PINOKIO — godz. 19.30 „Zeko, Ziko i Janie”

10.10 — godz. 19.30 „Bajki pana Bajara”

10.10 — godz. 19 — jak wyżej

MUZEJA

HISTORIA RUCHU REWOLUCYJNEGO (Gdańska 18) — godz. 9-16

10 i 11.10 — godz. 10-16

ODDZIAŁ RĄDGOŚCZ (ul. Złota 14) — godz. 9-17

10 i 11.10 — godz. 10-16

ARCHEOLOGICZNE I ETNOGRAFIK (ul. Wolności 14) — godz. 10-18

10.10 — godz. 9-15

10.10 — godz. 10-15

10.10 — jak wyżej

10.10 — nieczynne

10.10 — godz. 10-14

WŁOCHENICTWA (Piotrkowska 283) — godz. 9-17

10.10 — godz. 10-16

10.10 — godz. 10-15

HISTORIA MIASTA ŁÓDZI (Ogrodowa 15) — godz. 11-15

10 i 11.10 — jak wyżej

STUKI (Wielkowiejskiego 36) — 11-19

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

10.10 — jak wyżej

APTEKI

Piotrkowska 67, Dąbrowskiego 89, Niechajowa 15, Olimpijska 7a, Łutomska 346, Młokiewicza 20

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

Pabianice — Armii Czerwonej 7: Konstantynów — Sadowa 10: Ozorków — pl. Armii Czerwonej 17a: Główna — Czerwiska 38: Aleksandrów — Kosciuszki 10

</

JĘCZĄCE KAMIEŃ

Dzień wstawał upalny. Słońce grzało, chociaż w nocy szalała ulewa. Opuściliśmy miasto Batna, w którym polski architekt buduje meczety i jachaty na północ w stronę Konstantyn, do miejscowości Hammam Meskutin, w której miałem ujrzeć osobliwe kamienie.

Szosa biegła najpierw środkiem opustoszałej ziemi, potem wciśnięta się między nagie wzgórza, aby następnie zsunąć się w wielką dolinę. I wtedy to właśnie rozwarł się przede mną obraz potopu. Jak okiem sięgnąć bezmiar wody. Suche dotąd łąki (siurymki), po nocnej ulewie, zamienili się w potężne rzeki. Wyrwały się ze swoich koryt, przelatywały przez brzoła, runęły na wielkie obszary gliniastej, czerwonej ziemi. Woda sięgnęła nieba. Zeszły się dwa bezmiar. Zniknęły uprawne pola, gaje oliwowe, chaty. Ocalały jedynie osiedla na wzgórzach. Wyglądały jak małe wyspy. Ich pobielane dachy laśniły w słońcu i stanowiły jedyne spokojne oparcie dla oka w tej niespokojnej masie burzliwej wody.

MIASTO GEJZERÓW

Gdzieś w godzinach południowych usłyszałem w samochodowym radiu wiadomość o tragedii, która szczególnie dotkliwie dała się we znaki w rejonie El Eulma. W powodzi śmierało czterdzieści kilka osób. Setki rodzin zostało bez dachu nad głową. Wypatrywany przez fellałów deszcz, rzadki w tym rejonie i wycekiwany z utęsknieniem jako dobroczyńca, zjawiał się, niosąc zniszczenie.

Obraz potopu przesładował mnie przez resztę drogi, chociaż im dalej na północ, woda w uciechach ledwie była widoczna, a krajobraz stawał się coraz bardziej urozmaicony — winnice, gaje pomarańczowe, pola fiołkowych bakłanów i żółtych melonów, krzewy opuncji i rzędy, granatowym cieniem podszyte lasy pinowe.

Od Konstantyn już niedaleko było do Hammam Meskutin, małej miścin wstawionej wodami leczniczymi, zwane niegdyś przez Rzymian „Aqua thibillitanae”. Miasteczko rozłożyło się na niewielkim pagórku. Pod nim znajduje się solankowe jezioro. Z niego to bija wysoko gejzery. Wśród tej fontanny wody otoczonej kłębami parą polyskują smukłe, sterzące kamienie. Przypominają one to postacie ludzkie, nie to takież dziwne stwory.

Codziennie na powierzchni wydobywa się z głębi ziemi niekiedy tysiące metrów sześciennych wody. Jej temperatura dochodzi do 90 stopni Celsjusza. Są to ponoć, poza gejzerami w

Islandii, najbardziej gorące źródła w świecie. Stoją tu pofrancuskie sanatoria i hotel wybudowany już przez Algierczyków. Obejrzeć można stare baseny kamienne, budowane jeszcze przez Rzymian dla dostojników, którzy tu przyjeżdżali „do wód”.

ŻYCIE W ZGODZIE Z NATURĄ

Wśród Arabów zachowała się legenda ściśle związana z Hammam Meskutin. Głosi ona, że mieszkał tu bardzo dawno temu mąż zwany Kadur z żoną Faiz, i że mieli dwoje dzieci, syna Tahara i córkę Uridę. Chłopak był świetnie zbudowany, niebawem silny, ujeżdżał dzikie konie, jednym uderzeniem zabijał pantery. Urida, jego siostra, była piękna jak róża. Los tak chciał, że któregoś dnia zapalał do siebie kaziroczą miłość.

Ich ojciec Kadur był bardzo bogaty, posiadał największe stado owiec i nie chciał ich dzielić, do czego byłby zmuszony, jeśliby dzieci jego założyły własne rodziny. Toteż, kiedy się okazało, że Urida jest w ciąży, postanowił wydać ją za mąż za brata.

Kadur nie liczył się z opinią sąsiadów. Był bogaty, więc uważał, że wszystko mu wolno. Na ślub jego dzieci przyjechali goście z różnych stron w pięknie zdobionych strojach, na koniach i wielbiadach poprzywozili prezenty. Arabska potrawa kus-kus dymiała z ogromnych, srebrnych waz, pieczono barany i woły. Zapalono ogień weselny. Tłum wznosił gromkie okrzyki i zabrzmiła kapela, kiedy przybył orszak weselny.

Nagle niebo poczerwiano, zagrzmiło, ziemia się zatrzęsała, trysnęła z niej woda i wszystko dookoła zaczęło, a co było żywe, zamieniło się w kamień. Tahar i Urida, a obok nich ojciec Kadur i matka Faiza, orszak weselny, tłum gości, muzykanci, służba i obliczone zwierzęta. Tylko ogień weselny pozostał i od tamtego czasu ogrzewa wieczną tryskającą wodę.

Bywa, że w nocy ludzie słyszą, jak kamienie jęczą, pokrzykują, narzekają, śmieją się i wyją. Czasami poruszają się, próbują uciec spod strumienia wody. O świtanu wracają na swoje miejsce i tak trwa.

Arab, który opowiedział mi tę legendę, na zakończenie stwierdził filozoficznie: — Natura jest nieśmiertelna, ma swoje prawa, trzeba z naturą żyć w zgodzie. Kto przeciwko niej wystąpi, chociażby był najmocniejszy z możnych, zawsze przegra. Te kamienie mają to ludzkie przypominać.

BRONISŁAW TRONSKI
(Algier — PAP)

Paryż - Francja - elegancja

KORESPONDENCJA Z PARYŻA

To żartobliwe powiedzenie będące określeniem czegoś sztywnego jest wymownym przykładem naszego stosunku do wszystkiego co francuskie a zwłaszcza zaś paryskie. Zresztą nie tylko naszego. Paryż od dawien dawna pełni rolę światowej stolicy mody. Nazwy takich firm jak Dior, Chanel, Nina Ricci są równie dobrze znane w Warszawie i Budapeszcie, Londynie i Nowym Jorku, Bejrucie i Kuwejcie.

Wychodząc po raz pierwszy na paryską ulicę podświadomie oczekiwałem więc prawdziwej, żurnalowej rewii mody. Tym większe było nieświste, moje rozczarowanie. Nawet na Polach Elizejskich i Wielkich Bulwarach a więc „wizytowych” arteriach miasta przeważał europejski standard, w którym z powodzeniem mieszałem się i my.

Typowa Francuzka, jak powiedziałem mi później, nie jest zbyt rozrzucona. Większość zakupów jest dokładnie przemysłowa i musi odpowiadać dwóm podstawowym kryteriom — praktyczności i opłacalności. W firmowych sklepach dyktatorów mody ruch jest raczej nieduży. Wielkie magazyny natomiast nigdy nie narzekają na brak klientów. Głównym magnesem są oczywiście niższe ceny. Małacz obywateli obrotu można sobie nie pozwolić nie tracić nic z zysków.

Mniejsze sklepy chcą wyjść na swoje przy tak potężnej konkurencji muszą uciekać się do innych chwytów. Podczas paryskich wędrowek doświadczyłem co krok spotykałem umieszczonych w witrynach napisy typu: „para spodni — 70 franków, dwie pary — 110 franków”, czy „zegarek elektroniczny Seiko — 45 franków, trzy zegarki — 100 franków”.

Gdzie jeszcze ubierają się paryżanki? Schodząc któregoś dnia z Montmartre bulwarom Rochechouart z daleka już zwróciłem uwagę na kłębki się tłum. Przez moment poczułem się całkiem swojsko. Tak samo przecież wyglądała kłębki sklepy, do których akurat coś rzuciłem. Różnica polegała tylko na tym, że tam, bo o nim to właśnie mowa, obiegają się zawsze, bez względu na godzinę, dzień ty-

wszelkich odmianach. Do kostek, do pół tydki, do kolan, rozszerzane, obcisłe. Co przeważa? Naprawdę nie wiem. Pod tym względem Paryż, w przeciwieństwie do nas, nie jest jednolity. Po prostu nosi się wszystko. Najważniejsze żeby było wygodne i nie obciążało zbyt mocno kieszeń. Najbardziej jest naturalnie w dzielnicy łacińskiej. Obok tradycji, żeby nie powiedzieć ukladu, ubranych dziewcząt i chłopów spotyka się przedstawicieli rozmaitych grup, związków i przesyń, którzy bądź nie przywiązują żadnej wagi do tego w czym i jak chodzą, bądź starają się wyróżnić swym wyglądem. W jakichś sposób? Różnie. Nosząc takie miny jak przed dziesięciu laty, farbując włosy na fioletowo i zielono, przekuwając uszy agrafkami, ubierając się tylko w czarne skóry, czy też wytyczając w białe tuniki. Dodać trzeba, że nikogo to nie szkodzi. Zresztą bawili się dzielnicy łacińskiej już dawno przestali się czemkolwiek dziwić.

No tak, ale co z tą elegancją? Jeśli nie przejawia się ona w strojach to w czym? Oczywiście w dodatkach. Szanując się paryżanki może chodzić w przelotnej sukni ale w eleganckich butach, z świetnie dobraną apaszką, taką samą torbką. To jednak rzuci się w oczy dopiero na chwilę. Na pierwszy rzut oka — powtarzamy — przeważa standard niczym nie różniący się od naszego. Pod tym względem nie powinniśmy mieć żadnych kompleksów.

Chcąc mieć prawdziwą Francję — elegancję trzeba by wybrać się na plac Vendôme, do słynnego Ritzu gdzie zbiera się dwuponująca ciałami kontami bankowymi, śmiejącymi towarzyszkami, lub co najmniej o wiele mniej, odwiedzić jedynie w swoim rodzaju muzeum mody, gdzie zgromadzone są autentyczne stroje z trzech ostatnich stuleci.

JULIUSZ CZERLING

„PANTAREI”

Co może mieć wspólnego najslawniejsza grecka porażka militarna z rozpałaniem erotycznym? Pozornie niewiele. Ale kiedy późnym popołudniem stanęliśmy oko w oko z nieugiętym Leonidasem pod Termopilami, kiedy w blasku zachodzącego słońca pomnik bohaterów garstki nagich wojowników przypomni nam historię i kiedy skonfrontujemy własne wiadomości ze sponstrzeżoną rzeczywistością, wszystko — niestety — staje się inne!

Nie ma już sławnego wawozu. W jego miejscu rozpościera się płaska jak stół równina. Do morza też dalej niż wtedy, gdy armia perska nie potrafiła złamać garstki strażników. Wysoki słup sieci trakcyjnej gdzieś tam, gdzie kiedyś słyhać było sześć mieczów, jęki konających... W pamięci zatarły się szczegóły, zostały tylko hasła. Upał usprawiedliwia rzęsy roznieglizowanych turystów robiących zdjęcie przy spijowym Leonidase...

I tak już będzie tutaj zawsze. Historia nie może być konkurencją dla rzeczywistości. Bezwzględnie minęły dawne czasy. Nowe tylko na pozór współżyje ze starymi obyczajami. To, co jeszcze przed kilkunastu laty było nie do pomyślenia, stało się w greckiej krainie faktem. Grecja nie oparła się światowej ekspansji seksu. Tubylcy twierdzą, że zawsze kult ludzkiego ciała był w Grecji odwiecznym motorem dla historii kultury i umiłowaniem piękna...

TARGOWISKO EROTYZMU.

Dlatego pewnie miejscowe matrony w powłóczystych czarnych szatach z zupełnie obojętnością mijają sklepiki i trafiki, gdzie z okładek tysiąca pism patrzy na nie całkowicie rozbrajane i piękne panienki. W tym kolorowym jarmarku nagości oprócz znanych i uznanych wydawnictw światowego seksu —

„Playboys”, „Lui”, „Playgirls” — dziełki także wydawnictw miejscowych. Trudno nawet zliczyć setki powieści, romansów i przedruków światowej literatury kłapięcej od gwałtownych miłosnych uniesień.

Wyobraźnię potencjalnego nabywcy fascynują kolorowe okładki książek z paniami i panami w ekstatycznych pozach. Niestety, oprócz okładkowego wizerunku i bulwersującego tytułu nie da się powiedzieć, ponieważ tak samo jak kasety z filmami porno zapakowane są w plastikowy ochroniacz.

Oczywiście, do tych środków potęgujących wyobraźnię dochodzi cały arsenał światowego targowiska wdzięku damsko-męskim z reklamowanymi w prasie gabinetami masażu, dziesiątkami niedwuznacznych lokalików rozrywkowych i — oczywiście — setki indywidualnych

i zrzeszonych pań, których profesja w prostej linii wywodzi się ze starożytności Koryntu i gdzie wtedy (inaczej trochę niż teraz) otaczane one były nowoczesnym szacunkiem i nierzadko dochodziły do wysokich godności. Niestety, i to też na niekorzyść rzeczywistości i owych pań dzisiaj się zmieniło. Chyba tylko konkurencja w zawadzie pozostała taka sama — mimo upływu tysięcy lat młodość i uroda są mierzniakami najważniejszymi. Młodość i uroda w upalnym klimacie trwa krótko, a potem pozostają tylko zakamarki hotelików w Atenach czy Pireusie, w końcu zaś ulica...

EMANCYPANTKI

W ślad za tymi „profesjonalnymi” instytucjami rozpisanego erotyzmu” dokonała się w Grecji prawdziwa, jak na miejscowe warunki rewolucja obyczajowa, w której paradoksalnie w przeźrystych szatach bez staników oraz w strojach zapłach na plażach uważa się za najbardziej przelaz emancypacji!

Wszystkie te rozrywki nie są najdroższe. Pewnie też dlatego nie tylko dla samego piękna przyrody ściągają tu ro-

KORESPONDENCJA Z GRECJI

rocznie tysiączne rzesze bogatych turystów. Prawdziwą trasą są bowiem już 100 drachm (niecałe dwa dolary) za obejrzenie greckiej wersji Kaliguli, gdzie nie polityczna przeszłość Rzymu a erotyczna dewiacja psychiczna cesarza, była „leitmotywem” twórców tego filmu wyświetlanego obecnie w Atenach.

Panta rei. Tu, w Grecji, upływ czasu znacznie bardziej niż gdziekolwiek indziej jest odczuwany. Czas teraźniejszy broni się przed sławą historii. I choć nie zawsze jest to czas wydarzeń najważniejszych, też kiedyś przelazło do historii, a wtedy, być może, potomni uznają nasze obyczaje za problemy za dziecinne, tak jak i my czasem myślimy o przeszłości, choć wydaje mi się, że jest akurat odwrotnie.

ANDRZEJ GESING

KORESPONDENCJA Z NIKARAGUI

Zdażyłem przyjechać do Nikaragui, gdy napięcie rewolucyjne jeszcze nie osłabło. Po czterdziestu latach dyktatorskich, rzadko gdzie indziej spotykanych rządów, polegających na tym, że jeden człowiek, jedna rodzina, potrafiła znieślić cały naród, przejście do nowego etapu historii będzie jednak znojne i długie, będzie się toczyć w ciągłym napięciu, w tym, co nazywamy rewolucyjną gotowością.

Anastasio Somoza, nieodrodnym synem nie mniej brutalnego dyktatora, rządzącego ze swojego pałacubunkra, był pewien długich i spokojnych lat panowania. Wszak dysponował wierną, świetnie opłaconą gwardią, wszak wspierał go Waszyngton, co prawda w ostatnich latach mniej oficjalnie, lecz nie mniej skutecznie.

Ale każda bezkarność ma swoje granice. Partyzanci wychowani na ideałach Sandino odnieśli zwycięstwo. Somoza uciekł z kraju w lipcu 1979 r. na Florydę, potem do Paragwaju, gdzie skończył podległe, zamordowany w wyniku rozrywki podziemnego świata.

Tak jak Somoza jest symbolem zła, tak Sandino jest symbolem dobra. Latynoamerykanie lubią patrzeć na świat w kolorach czarno-białych. Wierzą w złe fatum i dobry los. W Pana Boga i diabła. Kto to jest Sandino, wie nie tylko każde dziecko w Nikaragui, mówi o nim cała Ameryka Łacińska. Europejczycy nie mają wspólnych bohaterów takich jak Sandino, Guevara, a wcześniej Bolívar, Wiosna Ludów 1848 roku zbliżyła walkę o wyzwolenie narodu na krótko, w Ameryce Łacińskiej symbole wolności i niezależności są jednakowe dla wszystkich i są niezmiennie, polaczką ludu tego kontynentu na wieki.

Nikaragua była pierwszym krajem, który padł ofiarą północnoamerykańskiego parcia na południe. Łakomie patrzący nań z wielu względów, m. in. rozważano możliwość przejęcia przez Nikaraguię kanału łączącego dwa oceany.

Ukoronowaniem dziesiętnastoletniej walki Waszyngtonu o umocnienie swych pozycji w Nikaragui było narzucenie układu w 1914 roku, na mocy którego w zamian za 3 miliony dolarów Stany Zjednoczone uzyskały wieczyste i wyłączne prawo do kanału, jeśliby został wybudowany, ponadto wywalczyły prawo do bazy morskiej oraz wydzierżawiły na 99 lat dwie wyspy i zatokę Fonseca.

Hasłami uklad ożywił kół patriotyczne. Kraj ogarnęły rewolty, wybuchła wojna domowa. W 1926 r. na arenie politycznej pojawił się 31-letni Augusto Cesar Sandino. Pracował w kopalni złota w San Albino, gdzie prowadził skuteczną agitację wśród robotników. Z zaszczepionych podczas pracy w Meksyku pleniędzy sprowadził broń z

Hondurasu, tworzył grupy powstańcze, które z czasem przerodziły się w armię wyzwolenia. Chętnych do walki z Amerykanami było coraz więcej, przez lata całe ulegli, teraz gromadzili się licznie wokół Sandino. Pierwsza potyczka miała miejsce 12 listopada 1926 r. 24 grudnia armia USA rozpoczęła zbrojną interwencję.

W walkach z siłami przeciwnika armia powstańcza miała przed sobą jasno postawiony cel narodowowyzwoleńczy. Odrzuciła pakt zawarty między amerykańskimi pułkownikami Stimsonem i generałem Moncada, którego poprzednio powstańcy wspierali, wierząc w jego liberalne hasła. Sandino skrył się w dżungli i górach Las Segovias, przeprowadził stąd wiele błyskotliwych operacji. Do 1932 r. jego armia stoczyła 510 bitew. Wów-

cyjna jeszcze nie okrzepła. Jeszcze dziś, 2 lata po wyprzedzeniu Somozy, zwiera szeregi, poszukując dla siebie właściwej drogi.

Ulicami spacerowali policjanci w chłopcym jeszcze wieku. Zrazu spoglądali na mnie podejrzliwie.

Właśnie wzrosło napięcie w stolicy. Przede wszystkim na skutek akcji przygranicznych, kilku sabotaży w mieście oraz działalności inżyniera Alfonso Robela, przemysłowca, przywódcy Demokratycznego Ruchu Nikaraguńskiego (MDN), dla którego radykalizacja w tonie rządzącej junty stała się hasłem do przejścia do opozycyjnego podziemia.

Zmieniać się zaczęła geopolityka. Jeszcze niedawno, najbliższą sąsiadką, Kostaryką, wspierała marsz sandinistów na Somoza, była terenem przetrzymywania dla ludzi i broni. Teraz staje się coraz bardziej wroga. Jeszcze w kwietniu, maju, czerwcu, lipcu 1979 roku Kostaryka była bazą dla

sztabu generalnego, Hugo Torres — odpowiedzialny za bezpieczeństwo państwa i Alejandro — mój przewodnik i Eugenio Farinez ze stołecznego uniwersytetu, i Carlos Carrion z centrali FSLN, to oni, muchachos, dali matę staremu porządkowi.

Dziś nie ubyto im zadań, karabiny noszą nie tylko dla fasonu, choć co prawda chętnie odepuszczają broń, nawet w sytuacji niegroźnej; Alejandro w ostatniej chwili powstrzymał biegającego ku mnie chłopca z przegotowanym do strzału karabinem, gdy roblem zdjęła katedry w Managua, obiektu co prawda zniszczonego, lecz nie przez rewolucję, a przez trzęsienie ziemi, zatem tym bardziej nie był to punkt strategiczny.

Na czele władz stoja muchachos (chłopcy) i muchachos (dziewczyny). Zjawisko na warunki latynoamerykańskie wręcz niespotykane. Ta bierna, oddana mężczyźnie, służąca mu i tylko czekająca jego poleceń, istota, tu, w Nikaragui, jest wszędzie na czele. Kobiety polityczki, kobiety komendante rewolucji, kobiety — szefowie policji, kobiety we władzach FSLN. Nie ma kraju w Ameryce Łacińskiej, gdzie kobiety miałyby tyle do powiedzenia na publicznej arenie. Nawet w socjalistycznej Kuby choć tam dopuszczone zostały z racji ustrojowych przynajmniej do współrządzenia dość szeroko. Już pierwszego dnia pobytu w Nikaragui rozmawiał z ważną kobietą, Doris Tirolo jest sekretarzem ds. międzynarodowych — Frontu Wyzwolenia Narodowego im. Sandino — FSLN. Jak większość Nikaraguanek ładna, pewna siebie, o celach rewolucji mówi z większym przekonaniem i zacietochą od nieledwiego ważnego mężczyzny. Nie ma wątpliwości. Nie pozostawia żadnego marginesu na alternatywne rozwiązania.

Gdy porównuję ją do Carlosa Carriona, czy do szefa partii w Leon — oni przypominali sobie, ona — i strzebiła gotowa na wszystko i jasno stawiała sprawy. Nie ukrywaj, że jest marksistką i że Nikaragua winna pójść drogą marksistowskiego rozwoju. W Leon wrażenie jest większe, 24-letnia Marta (na zdjęciu) — sekretarz polityczny departamentu i starsza od niej komendante Herrera — są najważniejszymi osobami w departamencie; obie spędziły po wiele miesięcy w somoziowskich więzieniach, obie walczyły z bronią w reku. Marta straciła narzeczonego Zeiną podczas lipcowego ataku. Rzucając uwagę na temat podobieństwa między sandinistami i powstańcami Warszawy z 1944 roku. I tam, i tu walczyły dzielnie.

W Managua, Leon, w centrali FSLN, w gmachu policji, w Ministerstwie Spraw Zagranicznych — wszędzie dziewczęta w ciąży. Bada to dzieci rewolucji, edw zostały porzucone tuż po jej zwycięstwie. Powiada ktoś: dzieci radości i wolności.

JERZY KLECHTA
(zdjęcie autora)

Dzieci rewo lucji

czas to po raz pierwszy Amerykanie użyli lotnictwa. Doszło do masakry ludności.

Nazwisko Sandino obiegło cały świat. Ten nieobeznany z arkanami taktyki wojennej bohater, zadaje jedne po drugich celne ciosy nowoczesnej wyszkolonej armii USA. Jego Armia Obrony Suwerenności Narodowej prowadzi po raz pierwszy w dziejach wojen ludowa walkę przeciwimperializmowi. Pod czerwono czarny sztandar generała Augusto Cesara Sandino ścigają ochotnicy z innych krajów Ameryki Łacińskiej, Liberador z Las Segovias szybko staje się rzeźnikiem wszystkich ludów walczących o wolność na kontynencie. Sandino stwierdza, że wiek XX będzie wiekiem ostatecznego sądu, z woli bożej „ludw ułajmione zwrą kajdany poniżenia”. Nie będzie już odwrotu od wyzwolenieńczych pragnień narodów.

Gdy przyjechałem do Managua władza rewolu-

partyzantów, obecnie udziela schronienia byłym członkom Gwardii Narodowej Somozy. Prasa zwieczna antynikaraguńska histeria, sandinistów określa jako wysłanników Hawany i Moskwy. Jeszcze gorzej rysuje się sytuacja na granicy z Hondurasem, który przyciągał około 5 tys. uzbrojonych somoziów, wśród których myśl o złamaniu rewolucji nie słabnie.

Jade z Managua do Leon, drugiego co do wielkości miasta, z którego w lipcu 1979 r. sandiniści ruszyli z wielką ofensywą na stolicę. Leży ona 70 km od granicy z Hondurasem. Jecha prowadził 18-letni chłopak jeden z tych, którzy „robili” rewolucję. Zmeczony nadmiarem obowiązków zastępował przy kierownictwie. Jest kierownikiem, jednocześnie pracownikiem służby bezpieczeństwa. Młodszy od mojego syna. Twarz wygładzona dziecięcym uśmiechem. To on, to Joaquim Cuadra — szef

**PABIANICKIE ZAKŁADY ŚRODKÓW
OPATRUNKOWYCH**

Pabianice, ul. Żymierskiego 13/15

ZATRUDNIĄ OD ZARAZ:

1. PRACOWNIKÓW NIEWYKwalifikowanych w zawodach: konfektor, zgrzeblarz, sprzątażka, omytaczka maszyn i urządzeń, robotnik transportu, palacz,
2. PRACOWNIKÓW WYKwalifikowanych w zawodach: tkacz, snowacz, ślusarz, tokarz, frezer, szklarz,
3. PRACOWNIKÓW w celu przyuczenia do zawodu tkacza lub snowacza (absolwentów ZSZ o kierunku włókienniczym),
4. FUNKCJONARIUSZA pożarnictwa.

Placa wg układu zbiorowego pracy dla przemysłu lekkiego.

Zgłoszenia osobiste przyjmuje dział spraw osobowych i socjalnych, Pabianice, ul. Żymierskiego 13/15.

2132-k

**KOMBINAT MASZYN WŁÓKIENNICZYCH
„POLMATEX — WIFAMA”**

w ŁODZI, ul. ARMII CZERWONEJ 89

wspólnie z

**ŁÓDZKA KOMENDA OHP FSZMP
ul. SIENKIEWICZA 63**

OGŁASZA ZAPISY

do jednorocznego, dochodzącego

**OCHOTNICZEGO HUFCA PRACY
dla młodzieży w wieku od 16 do 18 lat**

w zawodach:

- TOKARZ
- FREZER
- ŚLUSARZ-WIERTACZ.

Absolwenci hufca mają zagwarantowaną pracę w wyuczonym zawodzie i możliwość kontynuowania nauki w Średnim Studium Zawodowym przy kombinacie. Kandydaci proszeni są o zgłoszenie się ze:

- świadectwem ukończenia szkoły podstawowej lub zaświadczeniem o uczęszczaniu do ostatniej klasy szkoły wieczorowej,
- podaniem,
- 2 fotografiami,

do sekcji szkolenia zawodowego działu kadr kombinatu, ul. Armii Czerwonej 89 (biurowiec — parter), tel. 858-05 lub 817-80 w 267.

2193-k

**MIEJSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO KOMUNIKACYJNE
w ŁODZI, ul. TRAMWAJOWA 6**

OGŁASZA

I PRZETARG NIEOGRODICZONY

na sprzedaż n.w. samochodów osobowych:

1. „Fiat 125p — 1500”, nr podw. 250960, rok prod. 1973, stopień zużycia 70 proc., cena wywoławcza 78 000 zł.
2. „Ziguli” WAZ-2102, nr podw. 97593, rok prod. 1974, stopień zużycia 75 proc., cena wywoławcza 46 000 zł.
3. „Fiat 125p — 1500”, nr podw. 706340, rok prod. 1978, stopień zużycia 60 proc., cena wywoławcza 104 000 zł.
4. „Fiat 125p — 1300”, nr podw. 247845, rok prod. 1973 stopień zużycia 78 proc., cena wywoławcza 55 000 zł.
5. „Fiat 125p — 1500”, nr podw. 252013, rok prod. 1973, stopień zużycia 75 proc., cena wywoławcza 65 000 zł.
6. „Fiat 125p — 1500”, nr podw. 250803, rok prod. 1973, stopień zużycia 78 proc., cena wywoławcza 57 200 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 14 października 1981 r. o godz. 10 w siedzibie przedsiębiorstwa w Łodzi, ul. Tramwajowa 8.

Pojazdy można oglądać w okresie dwóch dni przed datą przetargu w godz. 10—12 na terenie parkingu przy ul. Tramwajowej 7/9.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy przedsiębiorstwa najpóźniej w przeddzień przetargu.

Braków w wyposażeniu i osprzęcie samochodów zgłoszonych do przetargu nie uzupełniamy, jak również nie bierzemy odpowiedzialności za ukryte wady.

Zastrzega się prawo częściowego lub całkowitego unieważnienia przetargu bez podania przyczyny.

2302-k

**ŁÓDZKA Drukarnia DZIEŁOWA
w ŁODZI, ul. REWOLUCJI 1905 R. nr 45**

OGŁASZA

DRUGI PRZETARG NIEOGRODICZONY

na wykonanie w 1982 r. remontu i malowania elewacji, malowania okien i naprawy obróbki blacharskiej budynku produkcyjnego położonego w Łodzi, ul. Rewolucji 1905 r. nr 45.

Blizszych informacji o zakresie remontu udzieli dział głównego mechanika i energetyka drukarni, tel. 312-66 lub 254-20 wew. 76.

W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielnie oraz jednostki gospodarki nie uspołecznionej mające odpowiednie uprawnienia.

Oferty należy składać w sekretariacie drukarni do 23 października br.

Otwarcie ofert nastąpi 27 października br. w świetlicy drukarni pod w.w. adresem.

Zakład zastrzega sobie prawo wyboru oferenta lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyny.

2449-k

PLAC pod budowę lub dom w Kolumbie — kupię. Oferty „32413” Prasa, Piotrkowska 96

DZIAŁKĘ leśniczkową zaleśnioną sprzedam. Kamia Góra 26 Aleksy Oleczek 31643

KUPIĘ gospodarstwo rolne może być bez zabudowań w okolicach Łodzi, powyżej 5 ha. Oferty „31690” Prasa, Piotrkowska 96

SPRZEDAM 2 ha 40 a zle mi blisko Strykowskiej k. Łódź przy trasie E-12. Oferty „31993” Prasa, Piotrkowska 96

WIELKI dom jednorodzinny lub M-5, M-6 lub plac kupię. Oferty „3118” Prasa, Piotrkowska 96

DZIAŁKĘ 2,5 ha na trasie Brzeźny — Stryków oraz trak (70 mm) do zamontowania sprzedam. Oferty „31998” Prasa, Piotrkowska 96

GOSPODARSTWO rolne 3,5 ha, nowoczesnie wyposażone fermę kur na 6 tys. szt. niosek dom w stanie surowym blisko Łódź — sprzedam. Oferty „33451” Prasa, Piotrkowska 96

PRALKE automatyczne, lodówki, kafełki — kupię. Tel. 897-15, po 16 32424 g

KUPIĘ bony PKO. Tel. 53-34-06. 31241 g

TELEWIZOR „Jowisz” pralke automatyczne nowe kupię. Tel. 53-01-21 32133 g

PIANINO kupię, tel. 702-02 32203 g

PIERŚCIONEK z brylantem kupię. Oferty „31835” Prasa, Piotrkowska 96

OVERLOCK, dwulubowe, strobówkę noż — kupię 890-92 31836 g

SILNIK elektryczny jednofazowy 1,1 kW kupię lub zamienię na nowy silnik elektryczny trójfazowy 2800 obrotów. Tel. 471-52 31953 g

KUPIĘ kożuch damski na 40 cm, tel. 56-37-11 po 18 32025 g

JAMNIKA długowłosa rodowodowego wiek 5-6 lat — kupię, tel. 51-90-14 31592 g

PRALKE automatyczne zdecydowanie kupię. Tel. 53-03-46, po godz. 19 31594 g

LODÓWKĘ, odkurzacza, pralkę automatyczną — kupię. Tel. 259-07 32384 g

KUPIĘ sztruksa zagraniczny. Tel. 217-59 32319 g

PIANINO nawet uszkodzone kupię, 375-29.

REGAL duży lub mały używany kupię, tel. 779-31 po 16. 32338 g

BLAM laski karakulowe czarne i brązowe — sprzedam. Oferty „32431” Prasa, Piotrkowska 96

SZCZENIĘTA charty rosyjskie do championów — sprzedam. Chabrowa 3 32213 g

SUKNIĘ ślubną sprzedam, tel. 645-09. 31963 g

MASYNE dziewiarską „plakę” sprzedam. Tel. 295-91. 32770 g

STABILIZATOR sprzedam tel. 51-68-00. 31700 g

SZCZENIĘTA dogi żółte rodowodowe sprzedam, Mikulka, Nawrot 7/7. 31634 g

SURALINĘ, modelinę — sprzedam. Tel. 703-32 31698 g

SPRZEDAM overlock, maszynę saneczkową 9/10, tel. 317-12. 31875 g

ROCZNEGO dobermana — sprzedam. Tel. 58-81-97. 31700 g

JAMNIKI brązowe, krótkowłose, szczenięta — sprzedam. Ksawerów Łódźka 1 — tel. 15-97-34. 31175 g

NASIONA frezji rasy Van Stavearen — odmiany Aurora — sprzedam. 519-21 po 18 30987 g

MIOD, kłt oczyszczony — receptura, 789-01. 30732 g

„126p” (1977) — sprzedam Tel. 53-17-77

„POLONEZA” (1981) kupię, tel. 735-57. 32461 g

CZĘŚCI „Peugeot 504” sprzedam 56-34-03. 32045 g

„FIATA 1300” (1977) — sprzedam. Tel. 58-01-49. 32165 g

SPRZEDAM „126 p 600” (1977) Malczewskiego 48 m. 31826 g

„VOLGE” — Gaz 24” stan dobry — sprzedam. Czarneckiego 6 m. 29 po 16. 31961 g

„PEUGEOT 504” (1975) — sprzedam. Tel. 459-58. 31950 g

„SYRENA 108” — sprzedam. Tel. 51-41-41. 31979 g

SPRZEDAM „Warszawę cymbi” po kapitalnym remoncie, przyczepkę bagażową, Ksawerów, Wschodnia 38 a. 32003 g

NADWOZIE „Flata 125 p” do remontu — sprzedam. Ksawerów, Wschodnia 38. 31698 g

FORD — transt, mikrobus” (1974) sprzedam lub zamienię na osobowy. Opony amerykańskie nowe, 5 szt. 332-87. 31610 g

KUPIĘ nową „Skodę” lub „Ładę” sprzedam, bony PKO. Oferty „32314” Prasa, Piotrkowska 96

NADWOZIE „Flata 125 p” (1973) po wypadku sprzedam, tel. 51-90-80. 32233 g

STARE auto, rocznik powojenny kupię. Oferty — „32282” Prasa, Piotrkowska 96

„SKODE” (1976) sprzedam Stefanów 2 k. Rokiczn. 32238 g

„VOLKSWAGENA Derby GLS” sprzedam, telefon 53-45-03. 32317 g

„FIATA 126 p” (1978) stan idealny mały przebieg — sprzedam na „WV-Golf Polo” lub „Flata 127” do 2 lat. Oferty „32316” Prasa, Piotrkowska 96

NADWOZIE „Flata 126 p” sprzedam. Tel. 332-66. 32393 g

„ŁADĘ” odbiór: IV kwartał sprzedam. Oferty — „32298” Prasa, Piotrkowska 96

AMORTYZATORY do „Flata-131” „Mirafiori” sprzedam. Wiadomość: Hipoteeczna 25 m. 31 po 16 32042 g

CZĘŚCI do „Opła 1900” — sprzedam. Pabianice, Łutomska 42 (godz. 9—17). 31735 g

KUPIĘ lub wynajmę garaż najchętniej Teofilów, tel. 62-64-45. 32086 g

GARAŻ do wynajęcia w pobliżu Gagarina. Telefon 202-95. 32154 g

GARAŻU na Dąbrowie poszukuję, tel. 775-31 po 16 32337 g

SPRZEDAM komplet pierścieni nominalnych do „Audi 80 GT lub GTE — 100 PS, tel. 790-98. 31799 g

ZAMIANIE „Flata 125 p” — rocznego na nową „Zastawę” z korzystną dopłatą. Oferty „33022” Prasa, Piotrkowska 96

STARY samochód 1937 rok wszystkie części oryginalne — sprzedam. Czerwoski, Łódź, Michałowicza 6. 32248 g

WKŁAD „Łady” odstąpię. Odbiór październik 1981 r. Oferty „33442” Prasa, Piotrkowska 96

LEKARZ poszukuje mieszkania. Oferty „32373” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJĘ mieszkania na rok. Platne z góry. Telefon 717-56. 32260 g

KUPIĘ M-3, M-4. Oferty „32178” Prasa, Piotrkowska 96

MEZCZYZNA poszukuje samodzielnego pokoju na Baitach, oferty „32367” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJĘ M-2. Platne z góry. Tel. 768-03 (16—18). 32409 g

POSZUKUJĘ samodzielnego mieszkania. Najchętniej z telefonem. Tel. 53-17-48. 32355 g

KULTURALNE malżeństwo poszukuje mieszkania. Tel. 767-58. 32351 g

MUSZYNA — Zdrój: spółdzielcze M-2 zamienię na równorzędne w Łodzi. Oferty „31598” Prasa, Piotrkowska 96

M-3 bloki — kupię. (Wskażany telefon). Oferty „31797” Prasa, Piotrkowska 96

POSZUKUJĘ samodzielnego mieszkania. Oferty „31716” Prasa, Piotrkowska 96

POKOJ pletny (gaz, woda) i pletno zamienię na pokój z kuchnią w blokach. Tel. 645-46 od 14—18 30485 g

STUDENT cudzoziemiec poszukuje samodzielnego M-2 lub M-3 najchętniej z telefonem platne z góry. Oferty „31936” Prasa, Piotrkowska 96

KUPIĘ mieszkanie w blokach. Oferty „31902” Prasa, Piotrkowska 96

M-3 z telefonem (Teofilów) zamienię na M-4 lub M-5 najchętniej Teofilów lub Śródmieście. Telefon 52-90-03. 31797 g

**SPÓŁDZIELNIA KÓLEK ROLNICZYCH
w OZORKOWIE, ul. PROSTA 3**

OGŁASZA

PRZETARG NIEOGRODICZONY

na sprzedaż samochodu marki „Syrena” R-20, rok prod. 1973, nr silnika T06-6703, nr podwozia 240254 Stopień zużycia 65 proc., cena wywoławcza 32.900 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 23 października 1981 r. w Ozorkowie, ul. Prosta 3 o godz. 10.

Samochód można oglądać w godz. 8—15 w ciągu kolejnych 3 dni przed przetargiem w Zakładzie SKR w Sierpowie, gm. Ozorków.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić w kasie spółdzielni przed przystąpieniem do przetargu.

W przypadku niedojścia do skutku przetargu w I terminie, II przetarg ustala się w tym samym dniu na godz. 13.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta oraz odstąpienia od przetargu bez podania przyczyny.

2412-k

M-2 lub M-3 zdecydowanie kupię, oferty „31865” Prasa, Piotrkowska 96

NAUCZYCIELKA poszukuje pokoju Oferty „32161” Prasa, Piotrkowska 96

MŁODE małżeństwo poszukuje mieszkania. Telefon 52-59-14. 32233 g

POSZUKUJĘ mieszkania. Tel. 52-90-43. 32197 g

KUPIĘ mieszkanie własnościowe, lub domek jednorodzinny w rozliczeniu może być jednopokojowe mieszkanie, Szamburski, tel. 733-52. 32329 g

M-3 bloki, parter zamienię na M-5, tel. 53-59-17. 32462 g

STUDENT obcokrajowiec poszukuje mieszkania samodzielnego, umeblowanego z telefonem, wygody — bloki na 2 lata Platne z góry. Oferty „32440” Prasa, Piotrkowska 96

ZAMIANIE 2 razy M-3, telefon, własnościowe, bloki — na 4-pokojowe względnie domek. Oferty „31817” Prasa, Piotrkowska 96

CUDZOZIEMIEC poszukuje segmentu lub mieszkania nie umeblowanego, telefon, tel. 51-32-37 po 18. 31045 g

SPORTOWIEC poszukuje mieszkania niekierującego — wygody, tel. 53-92-05 po 16. 31786 g

ZAMIANIE M-3 i 1 p. odstąpię Zarzew na M-4 lub M-5. Oferty „31609” Prasa, Piotrkowska 96

KAWALERKI z wygodami — poszukuję. Platne z góry Oferty „32309” Prasa, Piotrkowska 96

POKOJ z kuchnią na 3 lata — poszukuję. Oferty „32368” Prasa, Piotrkowska 96

DWA mieszkania M-4 zamienię na domek 51-69-95

KONSULTACJE, porady budowlane — inżynier uprawniający, tel. 53-08-29. Wachowicz. 31204 g

KRZEWY róż w szerokiej asortymencie poleca ogrodnictwo Łódź-Widzew, Ławinowa 38 Rola-Rulski 31619 g

SADZONKI truskawek Senga-Sengana Kreda 88 (od Łagiewnik). 32131 g

FERMA drobiarska otrzymała zamówienia na indyki świąteczne. Oferty „31907” Prasa, Piotrkowska 96

AUTO-elektryk poleca usługi w zakresie: zapłony, analizy spaliny, pomiaru oraz inne elektryczne i elektroniczne inż. Borysewicz, Nowosolna, Łódźka M. 6 km od Dołow. 31930 g

EKSPIRESOWA naprawa protez, protezy, mosty, korony. Pawlikowska, Sienkiewicza 27. 31568 g

FRYZJERA — fryzjerkę przyjmę, Zielona 15. 33065 g

POTRZEBNA pomoc domowa do 2 osób warunki bardzo dobre, tel. 795-72. 33016 g

KOBIETA poszukuje pracy chłupniczej, telefon 51-43-53. 32462 g

ZATRUDNIĘ krawca. Nowomiejska 7. 32084 g

POSIADEM grawerko-kopiarę przeszedł Oczekuję propozycji. Oferty „32047” Prasa, Piotrkowska 96

SZWACZKI — spódnice zatrudnię 880-92. 31828 g

PIEKARZY zatrudnię Ul. Olechowska 44. Dojazd autobusem 78. 31973 g

POTRZEBNY spodniarz. Graczył, Rewolucji 1905 roku m. 17. 31699 g

PRZYJMĘ pracę chłupniczą, tel. 55-25-31 po 18. 32015 g

PRODUCENTA uszywniacza kołnierzy do kosul — poszukuję. Tel. 288-49 do 15. 31888 g

PRYWATNE przedszkole ul. Ryssowicza 39/45 m. 98 prowadzi nabór dzieci, informacje — tel. grzeczni 451-96 w godz. 16—18 Nowak. 31599 g

UKŁADANIE glazury, t. rakoty Jędrzejczak, Skalna 62 m. 4 a (Stoki). Tel. 874-98. 31678 g

WYKONUJĘ z powierzonego materiału — rzęby, płaskorzeźby nagrobkowe w drewnie, Szela, Piotrkowska 291 m. 7. 32408 g

REGENERACJA programatorów do pralek „Wulstina” gwarancja. Górski, Wrocław 2, poste restante. 2226 k

SKRADZIONO portfel z pieniędzmi i dokumentami na nazwisko Zewald Roman, łaskawego znalazcę dokumentów proszę o zwrot za wynagrodzeniem pod adres znajdujący się w dokumentach lub telefonicznie 471-52. 31932 g

UCZCIWEGO znalazcę obrączki ślubnej (pamiątka rodzinna) zgubioną w rejonie Północna-Nowomiejska proszę o zwrot. Hanna 4 a m. 61. 31851 g

PARKIETY — układanie, cyklinowanie, lakierowanie 677-82, Wycech 31743 g

WYTLUMIANIE drzwi ozdobne oraz skuteczne zabezpieczenie. Błaszczak 52-42-57 lub 82-83-83. 27705 g

CYKLINOWANIE bezpyłowe, lakierowanie Telefon 53-43-27, Grzywacz. 83287 g

33-28-57 TV — pogotowie — Rosiak. 31701 g

NOVO otwarty sklep „Kupno, sprzedaż upominków o charakterze sportowym, płyt, kaset oraz akcesoriów muz

